> «Ἐλεύθερος εἶναι ἐκεῖνος ὅστις δὲν θέλει τὸν ἑαυτόν του οὔτε τύραννον, οὔτε δοῦλον κανενός».
> ΜΑΡΚΟΣ ΑΥΡΗΛΙΟΣ
>
> «Ὅστις ἔχει ψυχὴν ἀδούλωτον συλλογίζεται καὶ λαλεῖ καὶ γράφει ὑψηλά».
> ΚΟΡΑΗΣ

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

> «Λαὸς ὁ ὁποῖος μελετᾶ καὶ γνωρίζει τὴν ἱστορία του, κρίνει σχεδὸν πάντοτε ἀσφαλέστερα καὶ ὀρθότερα καὶ περὶ τῶν παρόντων αὐτοῦ πραγμάτων, καὶ περὶ τῶν ὅρων τῆς προόδου, καὶ περὶ τῆς μελλούσης τύχης του».
> ΦΡΑΓΚ. ΓΚΙΖΩ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'. ● ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΔΟΣ ΜΗΘΥΜΝΗΣ 27β ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (8) ● ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1948 — ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 2

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

Ἤδη ὅτε ἡ ἀνταρσία ἐκπνέει, ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι τοῦ Κράτους, καὶ πρὸ παντὸς αἱ δοκιμασθεῖσαι περισσότερον, θὰ ἀξιώσουν τὴν ταχεῖαν αὐτῶν ἀνόρθωσιν. Ὡς ὅμως εἶναι πιθανὸν νὰ συμβῇ, ἡ ἀνόρθωσις θὰ εἶναι βραδεῖα, καὶ θὰ χρειασθῇ ὄχι μόνον τὸ Κράτος νὰ ἐντείνῃ τὰς δυνάμεις του, ἀλλὰ καὶ ὁ λαὸς τὰς ἰδικάς του. Πρὶν ὅμως ἀρχίσῃ ἡ ἐργασία τῆς ἀνασυγκροτήσεως εἶναι ἀνάγκη νὰ ληφθῇ ἀπὸ τοῦδε σταθερὰ ἀπόφασις ὥστε, ἡ μέριμνα τοῦ Κράτους διὰ τὰς ἐπαρχίας του, νὰ κατανεμηθῇ δικαίως καὶ ἀμερολήπτως, καὶ ὄχι σύμφωνα πρὸς τὰ κομματικὰ συμφέροντα καὶ τὰς κομματικὰς ἐπιδράσεις. Τί δὲ σημαίνει κομματικὴ μέριμνα τοῦ Κράτους πρὸς τὰς ἐπαρχίας του ἔχουν σκληρὰν πεῖραν καὶ οἱ Κυθήριοι ἀπὸ τὴν προπολεμικὴν ἀκόμη περίοδον.

Σήμερον τὰ Κύθηρα ἔχουν ἀπείρους ἀνάγκας. Οἱ δρόμοι των, τὰ σχολεῖα των, οἱ τηλέγραφοί των, τὰ τηλέφωνά των, οἱ λιμένες των, καὶ ἐκ παραλλήλου αἱ κοινοτικαὶ των λειτουργίαι κλπ. τελείως ἐξηρθρώθησαν. Ἐπὶ πλέον τὸ ἄγονον τοῦ ἐδάφους των, συντελούσης καὶ τῆς κακοδιοικήσεως τῆς χώρας καὶ τῆς πολιτικῆς διαφθορᾶς ἡ ὁποία δὲν ἐπέτρεψε μίαν θετικὴν διὰ τὸν πτωχὸν αὐτὸν τόπον μέριμναν, ὤθησε τοὺς κατοίκους εἰς ἕναν ἀσυγκράτητον ἐκπατρισμὸν ἐκ τοῦ ὁποίου κινδυνεύει νὰ μείνῃ ἡ νῆσος ἀκατοίκητος. Δύο χιλιάδες πεντακόσιοι κάτοικοι μετηνάστευσαν κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν ὥστε σήμερον νὰ γίνεται αἰσθητοτάτη ἡ ἀπουσία των. Σπίτια ἐρειπώθησαν, ἄλλα ἔκλεισαν, οἱ ἐλάχιστοι γόνιμοι ἀγροὶ ἐγκατελείφθησαν, καὶ οἱ ἐναπομείναντες κάτοικοι εὐκαιρίαν καὶ αὐτοὶ ἀναμένουν διὰ νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν νῆσον. Τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἐπεδείνωσεν ἡ ἔλλειψις χρηματικῶν ἐμβασμάτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξ αἰτίας τῶν περιοριστικῶν οἰκονομικῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἔλαβον αἱ χῶραι εἰς τὰς ὁποίας μεταναστεύουν οἱ Κυθήριοι. Ἕνεκα τούτου τὰ ἐν τῇ νήσῳ τραπεζιτικὰ ὑποκαταστήματα τὰ ὁποῖα ἤρχοντο πρῶτα εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰς χρηματικὰς καταθέσεις, ἐσταμάτησαν σχεδὸν τὰς ἐργασίας των, καί τινα ἐξ αὐτῶν μόνον κατὰ τὰς Κυριακὰς ἀνοίγουν τὰς πύλας των, ἄλλα δὲ περιώρισαν τὸ προσωπικόν των εἰς ἕνα ὑπάλληλον μόνον.

Καὶ αὐτὰ τὰ εὐεργετικὰ ἱδρύματα τῆς νήσου κατερρακώθησαν. Ἡ περιουσία τῆς Πατρικίου Γεωργικῆς Σχολῆς ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἡ νῆσος προσεδόκα βελτίωσιν τῶν γεωργικῶν καὶ δενδροκομικῶν συνθηκῶν της ἀπωλέσθη, ὅπως ἀπωλέσθησαν καὶ αἱ οἰκονομίαι ἑκατοντάδων Κυθηρίων μὲ τὰ περιβόητα οἰκονομικὰ μέτρα τῶν ἀπελευθερωτῶν.

Εἰς ἐπίμετρον, μία ἠθικὴ κόπωσις ἔχει καταλάβει τοὺς κατοίκους ἐξ ὑπαιτιότητος αὐτοῦ τούτου τοῦ Κράτους τὸ ὁποῖον, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας των, εἶχε τὴν μεγάλην καὶ ἐγκληματικὴν ἐπιπολαιότητα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς δικτατορίας του καὶ ἐντεῦθεν, νὰ κάμῃ ἀποθήκην κομμουνιστῶν ἐξορίστων τὰ Κύθηρα εἰς τὰ ὁποῖα οὗτοι, καλῶς στεγαζόμενοι καὶ πλουσίως διατρεφόμενοι, κατόρθωσαν νὰ παραπλανήσουν μέρος τῆς Κυθηραϊκῆς νεολαίας μὲ τ' ἀνατρεπτικὰ κηρύγματα τῆς Μόσχας.

Βαθὺ καὶ πικρὸν διὰ τὸ ἔγκλημα αὐτὸ εἶνε τὸ παράπονον τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Κράτους. Βαθυτέρα δὲ ἡ πικρία τῶν νέων Κυθηρίων οἵτινες παρεσύρθησαν εἰς τὰ κηρύγματα αὐτὰ τὰ ὁποῖα ὅμως ἀπεκήρυξαν ἐμπράκτως, χύνοντες τὸ αἷμα των εἰς τὰς κορυφογραμμὰς τοῦ Γράμμου καὶ τῶν ἄλλων ὀρέων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀναφερόμενοι εἰς τὰς ἡμερησίας διαταγὰς τῶν σωμάτων των διὰ τὰ ἡρωϊκὰ ἀνδραγαθήματά των.

Δὲν ὑπάρχουν πλέον παραπλανηθέντες νέοι εἰς τὰ Κύθηρα, ὡς δυνάμεθα ἀδιστάκτως νὰ διακηρύξωμεν. Καὶ νομίζομεν χρέος μας νὰ συστήσωμεν ὅπως τὸ σημερινὸν Κράτος μας, ἐπανορθῶνον τὸ ἀρχικὸν καὶ ἐγκληματικὸν σφάλμα του, διατάξῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὰ ἀστυνομικά του ὄργανα νὰ συμπεριφέρωνται πρὸς τὰ παιδιὰ αὐτὰ ὡς πρὸς γνησίους καὶ ἀκραιφνεῖς Ἕλληνας, ὅπως ἀποδεικνύεται ὅτι καὶ πράγματι εἶνε, ἀπὸ τὸ ἀφθόνως ὡς τώρα χυθὲν καὶ χυνόμενον αἷμα των.

Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΣ

Τί εἶνε διαφήμισις; «Διαφήμισις εἶνε, λένε ἡ ἐγκυκλοπαίδειες, ἡ πρᾶξις τοῦ διαφημίζειν. Ἡ διασπορὰ εἰδήσεως τινος. Ἡ διὰ ζώσης φωνῆς, ἢ διὰ τοιχοκολλήσεως, ἢ διὰ τοῦ τύπου ἐξύμνησις τῶν ἀρετῶν προσώπου τινὸς ἢ πράγματος, ρεκλαμάρισμα, ρεκλάμα».

Ὥστε γιὰ νὰ πουληθῇ καλὰ ἕνα πρᾶγμα χρειάζεται ρεκλάμα. Καὶ γιὰ νὰ γίνῃ κανεὶς γνωστός, χρειάζεται: «ἡ διὰ τοῦ τύπου ἐξύμνησις τῶν ἀρετῶν του». Ἂν ἔχῃ δηλαδὴ ἀρετάς, διότι ἐκεῖνοι ποῦ συνήθως δὲν ἔχουν ἀρετὰς ρεκλαμάρονται.

Γιὰ νὰ ὑπάρχουν ὅμως ἀγορασταὶ πραγμάτων καὶ θαυμασταὶ προσώπων ἐξ αἰτίας τῆς ρεκλάμας, πρέπει νὰ ὑπάρχουν καὶ δίποδα χάσκοντα πρὸ τῆς καλῆς τάχα ποιότητος τοῦ πράγματος, καὶ τῶν δῆθεν ἀρετῶν τοῦ ρεκλαμαριζομένου. Καὶ ὑπάρχουν ἄπειρα τέτοια. Τί γίνεται ὅμως ὅταν κανεὶς γελαστῇ καὶ εἰς τὴν ποιότητα καὶ εἰς τὸ πρόσωπον;

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ διὰ ζώσης ρεκλάμα ἔχει μεγάλη πέρασι.

—Πάρτε κύριε αὐτὸ τὸ κουτὶ ποῦ σᾶς δίνω. Ἔχει τὸν θαυμασιώτερο καφέ.

Παίρνεις τὸ κουτί, τὸ ἀνοίγεις καὶ βρίσκεις τριμμένο λουκάνικο! Διερωτᾶσαι μήπως ἔκαμε λάθος ὁ πωλητής. Ἄνθρωποι εἴμαστε. Καὶ γι' αὐτὸ ξαναπέρνεις ἀπὸ τὸ ἴδιο ἕνα κουτί, καὶ βρίσκεις πάλι τριμμένο λουκάνικο. Ἀπατεῶνες, λὲς τότε, καὶ τραβᾶς γιὰ τὸ σπίτι σου ψιθυρίζοντας ὅτι χάλασε ὁ κόσμος! Ἔτσι καὶ γιὰ τὰ πρόσωπα.

—Σπουδαῖος κύριος ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος. Ἔξοχος ἐπιστήμων λέει ἡ ρεκλάμα, καὶ μέγας φιλάνθρωπος. Ἐμπιστευθῆτε εἰς αὐτὸν ἂν σᾶς τύχῃ ἀνάγκη καὶ δὲν θὰ μετανοήσετε.

Ἐμπιστεύεσθε λοιπὸν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὰ φῶτα του καὶ τὴν φιλανθρωπίαν του, καὶ φεύγετε μὲ τὸ πουκάμισο. Αὐτὴ συνήθως εἶνε ἡ τύχη ὅλων ὅσοι πιστεύουν τυφλῶς εἰς τὶς ρεκλάμες. Ὅλοι αὐτοὶ εἶνε ἀσθενεῖς οἱ ὁποῖοι ὑποβάλλονται εὐκόλως εἰς τὴ ρεκλάμα, καὶ ἀποτελοῦν τὴν μεγάλην πελατείαν τῶν κατεργαρέων.

—Τί ὡραία γυναῖκα! Σοῦ ψιθυρίζει ὁ διπλανός.

Τὴν κυττάζεις, προσπαθεῖς νὰ πιστέψῃς ὅτι εἶναι ὡραία, καὶ ἀνακαλύπτεις ὅτι ὅλα τὰ φτιασίδια τοῦ κόσμου ἐκόλλησε εἰς τὰ μάγουλα, τὰ μάτια, τὰ ματοτσίνουρα, τ' αὐτιὰ καὶ τὸ λαιμό της.

—Καὶ σὰν πόσων χρονῶν νά 'ναι;

—Μὰ δὲν πιστεύω νὰ εἶνε πλέον τῶν 25.

—Καὶ πῶς λέγεται παρακαλῶ;

—Μὰ νομίζω Ἔφη Ἀμπαντονάτου. Τοῦ ἐφοπλιστοῦ μὲ τὶς πολλὲς κορβέτες.

—Τότε θὰ εἶνε καλὴ γιὰ νύφη.

—Τί λές; Καὶ σοῦ τὴν δίνουν νομίζεις κακομοίρη; Χαρὰ στὸ μοῦτρο σου!

Ἀποφασισμένος νὰ παντρευθῇς, σπεύδεις νὰ ἐξακριβώσῃς ἂν εἶνε σωστὰ ὅσα σοῦ εἶπε ἡ ρεκλάμα, καὶ μανθάνεις ὅτι ἡ χαριτόβρυτος εἰκοσιπεντάρα εἶνε 33 χρονῶν, ὅτι ἔχει ἕνα μοῦλικο εἰς τὸ βρεφοκομεῖο, καὶ δυὸ νόμιμα, καὶ ὅτι ζητεῖ διαζύγιον. Καὶ τότε τρέπεσαι εἰς φυγήν.

Δὲν τρέπονται ὅμως ὅλοι εἰς φυγὴν ἀλλ' ἐξακολουθοῦν νὰ θαυμάζουν. Ὁ κύριος ἐκεῖ παρατηρεῖ τὸν ἄλλον ἀπέναντι κύριον μὲ τὸ μονόκλ.

—Τί εἶνε αὐτός;

—Αὐτὸς εἶνε ὁ διαπρεπέστερος πολιτικὸς καὶ διπλωμάτης ποῦ ἔχωμε, ἀπαντᾷ ἡ ρεκλάμα.

—Τί λές; Τί δουλειὰ ἔκανε πρίν;

—Ἀστεῖα ἐρώτησις. Τὴ δουλειὰ νὰ εἶνε διαπρεπὴς ἀπὸ τὰ παιδικά του χρόνια.

—Ἆ! Κατάλαβα. Θὰ ἐμαθήτευσεν ἀσφαλῶς εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Ὁμονοίας.

—Κακόγλωσσε!

Τὴν στιγμὴν τῆς συζητήσεως περνᾷ ἐποχούμενος ἐπὶ ἐξαισίας λιμουζίνας προγάστωρ κύριος, γνωστὸς ὡς μεγαλοεπιχειρηματίας. Ὅλοι τὸν θαυμάζουν καὶ τὸν χαίρονται.

—Μὰ τόσον λοιπὸν σπουδαῖος εἶνε;

—Βεβαίως! Ἔχει πολλὲς βίλλες. Παίζει μὲ λίρες. Εἶνε ὁ μεγαλύτερος προμηθευτὴς τοῦ Δημοσίου. Δὲν κυττάζεις τί ρεκλάμα τοῦ κάνει ὁ τύπος; Ὅλοι τὸν ζηλεύουν.

—Μὰ καλά. Τόσο καπάτσος εἶνε;

—Ἔ φίλε μου! Ποῦ ζῇς; Αὐτὸς ἔχει τὸ μεγαλύτερο προσὸν ποῦ χρειάζεται ἡ ἐπιτυχία.

—Δὲν καταλαβαίνω τί θέλεις νὰ πῇς;

—Εἶνε τυφλός, φίλε μου, τυφλός!

—Τυφλός; Μὰ αὐτὸς ὅπως εἶδα τὰ εἶχε ἀνοιχτὰ καὶ τὰ δύο.

—Ἀνοιχτὰ γιὰ σένα ἀλλὰ κλειστὰ γιὰ τοὺς φίλους.

—Γιὰ ποιοὺς φίλους;

—Γιὰ τοὺς φίλους τῆς κυρίας, βρ' ἀδερφέ. Δὲν κατάλαβες;

—Ὄχι δά! Μὴν εἶσαι κακόγλωσσος

—Μπά! Κάθε ἄλλο. Τοῦ κάνω ρεκλάμα. Ἡ καλύτερη ρεκλάμα εἶνε νὰ ξέρῃ ὁ κόσμος ὅτι ἔχει πολλοὺς φίλους ἡ κυρία.

—Ἡ ρεκλάμα! Ἡ ρεκλάμα! Μὰ τόσῳ ὡραία εἶνε ἡ κυρία;

—Καὶ ὡραία καὶ ἔξυπνη. Φλόγα ποῦ σβύνει μὲ χρυσὸ φύσημα, καὶ κάνει τὸν κοσμάκη νὰ καίγεται ἀπὸ τὴν ἀκρίβεια. Καταλαβαίνεις τί θέλω νὰ πῶ. Ἂν δὲν ἦσαν ἢ κάτι τέτειες, τὸ Κράτος μας δὲν θὰ γινότανε παράλυτο καὶ ὁ λαὸς κουρελιάρης.

ΤΩΒΙΑΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΘΥΣΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Ἄφθονον ρέει καὶ τὸ αἷμα τῆς νήσου μας εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς σωτηρίας τῆς Πατρίδος. Ἡ θυσία αὐτὴ ἡ προσφερομένη μὲ τόσον πρόθυμον αὐταπάρνησιν καὶ τόσον ἡρωϊσμόν, συγκινεῖ βαθύτατα πάντα Κυθήριον, καὶ ἀναδεικνύει τὴν νῆσον του ἀνταξίαν πρὸς τὰς παραδόσεις της καὶ τὴν ἀφοσίωσίν της εἰς τὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἔθνους. Ἡ μνήμη τῶν πεσόντων συμπολιτῶν μας ἂς εἶναι αἰωνία.

ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΘΗ

Ἡ «Ἀγροτική Οἰκοκυρικὴ Σχολὴ» Καρβουνάδων δέον παντοιοτρόπως νὰ ἐνισχυθῇ. Καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ συναντῶνται, πιστεύομεν, καὶ αἱ σκέψεις ὅλων, καὶ πολιτευομένων καὶ κοινοταρχῶν, καὶ κατοίκων καὶ ξενιτευμένων, καὶ Κυθηραϊκοῦ τύπου. Ἂς σταματήσῃ συνεπῶς κάθε τυχὸν μεμψιμοιρία κατὰ τῆς σχολῆς. Ἂν ὑπάρχουν τρωτὰ νὰ διορθωθοῦν. Νὰ ληφθῇ φροντὶς ν' αὐξήσῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητριῶν. Νὰ συμπληρωθοῦν αἱ τυχὸν ἐλλείψεις. Πρὸ παντὸς δὲ νὰ γίνῃ μία ἔκθεσις τῶν ἐργοχείρων, τῶν ἐνδυμάτων, τῶν ὑφασμάτων κλπ. τῆς Σχολῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν νὰ παρελάσουν ὅλοι οἱ Κυθήριοι καὶ ἰδίως οἱ ἔχοντες θυγατέρας. Νὰ διαφημισθῇ τὸ ἔργον τῆς σχολῆς καταλλήλως, καὶ ν' ἀναγνωρισθοῦν καὶ ἱκανοποιηθοῦν, καθ' οἱονδήποτε τρόπον, αἱ θυσίαι καὶ οἱ κόποι τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ. Εἶναι ὕψιστον τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖ ἡ Οἰκοκυρικὴ Σχολὴ Καρβουνάδων καὶ διὰ τοῦτο πρέπει, τονίζομεν καὶ πάλιν, νὰ τύχῃ τῆς ὁμερίστου ὅλων ὑποστηρίξεως.

ΑΘΛΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΟΧΙ «ΑΘΛΟΣ»

Ὑπὸ τὸν τίτλον «ἆθλος», ἡ συνάδελφος «Κυθ. Δρᾶσις» σημειώνει τ' ἀκόλουθα, χωρίς, ὡς λέγει νὰ «λογοπαικτῇ»: «Εἰς τὰ Φράτσια τὸ σχολεῖον στεγάζεται εἰς ἕνα τσαγκαράδικο. Εἰς τὸν Μυλοπόταμον εἰς ἕνα ναόν. Εἰς τὰ Φράτσια 80 καὶ πλέον μαθηταὶ εἰς 6 τάξεις ἔχουν μίαν μόνον διδασκάλισσαν. Εἰς τὸν Μυλοπόταμον ἕτεροι 80 ἕνα δάσκαλον. Εἰς τὸ Λιβάδι, Καραβᾶ, Καστρισιάνικα τὸ ἴδιον. Μία στρατιὰ ἀπὸ μαθητὰς χωρισμένους εἰς 6 τάξεις, εἷς διδάσκαλος. Τὸ ἴδιο εἰς τὰ Μυτᾶτα καὶ εἰς τὰ περισσότερα σχολεῖα μας. Καὶ ἐν τούτοις τὰ παιδιά μας μανθάνουν ὄντως γράμματα». Καὶ ἐρωτᾷ ἡ συνάδελφος: «Εἶναι λοιπὸν ἢ δὲν εἶναι «ἀθληταὶ» οἱ διδάσκαλοί μας»;

Τὴν ἰδίαν γνώμην μὲ τὴν «Κυθ. Δρᾶσιν» φαίνεται νὰ εἶχε καὶ ὁ κ. Στάης, ὅταν ἔγραφεν ὅτι οἱ Τσιριγῶτες Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, θὰ ἔπρεπε νὰ στείλουν τὰ παιδιά των εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα τῶν Κυθήρων γιὰ νὰ μάθουν γράμματα! Καὶ αὐτὰ ἐγράφησαν σοβαρώτατα ἀπὸ ἐπιστήμονα ἄνθρωπον ἔχοντα, φαίνεται, τὴν ἀντίληψιν ὅτι οἱ συμπολῖται πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπηυθύνθη τρέφονται μὲ κουτόχορτο!

Ἀλλ' ὅλα αὐτὰ ποὺ παρετήρησεν ἡ «Κυθ. Δρᾶσις», καὶ ἐθαύμασεν ὁ κ. Στάης, δὲν ἀποτελοῦν «ἆθλον», ἀλλ' **ἀθλιότητα**. Καὶ οἱ διδάσκαλοι δὲν εἶναι «ἀθληταὶ» ἀλλὰ **μάρτυρες**. Διότι ἂν ἦσαν ἀθληταί, θὰ ἔπρεπε πρὸ πολλοῦ νὰ εἶχαν θραύσει τὰς σιαγόνας τῶν ὑπαιτίων τῆς πράγματι ἀθλίας αὐτῆς καταστάσεως τῶν σχολείων μας.

ΤΟ ΑΣΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΠΟΤΑΜΟΥ

Εἰς τὸν Ποταμὸν λειτουργεῖ Ἀστικὸν Σχολεῖον μὲ 30—35 μαθητάς, ἱδρυθὲν ἐπὶ τῆς δικτατορίας Μεταξᾶ, τὸ ὁποῖον ὅμως ἥκιστα ἐξυπηρετεῖ τοὺς κατοίκους. Διότι τὰ προσόντα τὰ ὁποῖα ἀποκτοῦν οἱ ἐκ τοῦ σχολείου αὐτοῦ ἐξερχόμενοι δὲν θεωροῦνται ἐπαρκῆ διὰ τὴν πρακτικὴν σταδιοδρομίαν των. Διὰ τοῦτο πᾶσαι αἱ κοινότητες τοῦ τέως δήμου Ποταμίων ἐζήτησαν πρὸ διετίας διὰ ψηφισμάτων των πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, τὴν μετατροπὴν τοῦ Ἀστικοῦ Σχολείου των εἰς ἡμιγυμνασιακὸν παράρτημα ὅπως ἔγινε καὶ ἀλλαχοῦ.

Τὴν μετατροπὴν αὐτὴν ῥητῶς ὑπεσχέθησαν εἰς τοὺς ψηφοφόρους των οἱ βουλευταὶ κ. κ. Δηλαβέρης, Μαρσέλλος, Σφαέλος καὶ Ἀβραάμ, ἰδιαιτέρως δὲ ὁ κ. Μαρσέλλος ὅστις κατηγορηματικώτατα ἐβεβαίωσεν τοὺς κατοίκους ὅτι ἡ ἀξίωσίς των αὐτὴ ἔπρεπε νὰ θεωρῆται γεγονὸς τετελεσμένον! Καὶ εὐλόγως ἐρωτοῦν τώρα οἱ κάτοικοι. Διατί ἐλησμονήθησαν αἱ ὑποσχέσεις τῶν ἀνωτέρω κυρίων;

Εἴμεθα περίεργοι νὰ μάθωμεν τί θ' ἀπαντήσουν εἰς τὰς κοινότητας οἱ ἐκλεκτοὶ τῶν Κυθήρων. Ἕως τότε θ' ἀναμείνωμεν διὰ νὰ σχολιάσωμεν καὶ ἡμεῖς ποίαν σημασίαν ἔχει μία ῥητὴ ὑπόσχεσις δοθεῖσα τόσον ἐπισήμως ἐπὶ ζωτικωτάτου ζητήματος τῆς νήσου μας, ἀλλὰ μὴ ἐκπληρωθεῖσα μέχρι τοῦδε.

Ο ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ

Ἡ νῆσος μας ἔχει πρὸ πολλοῦ ἀποκλεισθῇ τηλεγραφικῶς. Τὰ τηλεγραφήματα φθάνουν εἰς αὐτὴν ταχυδρομικῶς! Καὶ μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς καθ' ἣν ἀναφέρομεν τὸ γεγονὸς αὐτό, ἡ τηλεγραφικὴ ἐπικοινωνία εἶναι διακεκομμένη. Τὸ καλώδιον τοῦ τηλεγραφείου τὸ ὁποῖον συνέδεε τὴν νῆσον μὲ τὴν ἀκτὴν τῆς Πελοποννήσου, εἴτε διότι κατεστράφη ἐκ τοῦ χρόνου, εἴτε διότι οἱ Ἰταλοὶ τὸ ἥρπασαν, δὲν ἀπεκατεστάθη.

Ὑπῆρχεν ὅμως ἐν Ποταμῷ ἕνας Γερμανικὸς ἀσύρματος ὅστις καίτοι ἦτο μικρᾶς ἐντάσεως, ἐξυπηρέτει ἐν τούτοις τὴν νῆσον. Τοῦτον ἐχειρίζετο ὁ τηλεγραφητὴς Ποταμοῦ κ. Κορωναῖος. Μίαν ὅμως πρωΐαν, καὶ δὴ τὴν 15ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ὁ ἀσύρματος μετεφέρθη εἰς τὴν Χώραν. Γιατί; Διότι, ὡς ἐλέχθη, ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ τὸν ἐπαιρναν οἱ ἀντάρτες ἂν διεπεραιοῦντο εἰς τὴν νῆσον ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον! Τὸν ἀσύρματον μεταφερθέντα εἰς Χώραν ἐχειρίζετο ὁ ἐκεῖ τηλεγραφητής. Ὁ τηλεγραφητὴς ὅμως ὀλίγον κατόπιν ἀπεβίωσε, καὶ ἔτσι ἔπαυσε καὶ ἡ λειτουργία τοῦ ἀσυρμάτου, οὕτω δὲ ἀπεμονώθη τελεγραφικῶς καὶ ἡ νῆσος μας.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐρωτᾶται. Ὑπῆρχε πράγματι κίνδυνος ἐκ τῶν ἀνταρτῶν διὰ τὴν νῆσον, ἢ ἦτο πρόσχημα γιὰ νὰ μεταφερθῇ καὶ ὁ ἀσύρματος εἰς τὴν Χώραν; Ὡς ἀποδεικνύει ὁ διαρρεύσας ἔκτοτε χρόνος οὐδεὶς κίνδυνος ἐξ ἀνταρτῶν ἠπείλησε τὴν νῆσον μας ἥτις ἄλλως τε, ἐκτὸς τῆς ἐσωτερικῆς της φρουρᾶς, φρουρεῖται καὶ ἀπὸ θαλάσσης. Ἡ μεταφορὰ συνεπῶς τοῦ ἀσυρμάτου εἰς τὴν Χώραν ἔγινε διότι αὐτὸ ὑπηγόρευε τὸ χωραΐτικο συμφέρον!

Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διατί οἱ ὑπαίτιοι τῆς ἐλεεινῆς αὐτῆς καταστάσεως, νὰ μένῃ ὁ τόπος ἐπὶ μῆνας τώρα χωρὶς τηλεγραφικὴν ἐπικοινωνίαν, τόσον ἄλλως τε ἀναγκαίαν καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν μιᾶς ἐκτάτου δημοσίας ἀνάγκης, δὲν ἐτιμωρήθησαν; Διότι ἀσφαλῶς ὑπάρχουν ὑπαίτιοι.

Ἴσως νὰ μᾶς παρατηρηθῇ ὅτι πολλὰ ζητοῦμεν ὅταν: «δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται». Ὅταν τὸ Κράτος ἐσωριάσθη εἰς ἐρείπια καὶ ὁ καθένας κάνει ὅ,τι, τοῦ καπέψῃ. Ἀληθὲς εἶναι τοῦτο ἀλλ' αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅ,τι πρέπει νὰ λησμονῆται καὶ τὸ καθῆκον παντὸς ὅστις ἐπιθυμεῖ τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ Κράτους. Διότι ἀνόρθωσις δὲν σημαίνει ἁπλῶς τὸ ξαναχτίσιμο τῶν ἐρειπίων, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν ἀμείλικτον τῶν ὑπαιτίων τῆς κατερειπώσεως. Δὲν θ' ἀνορθωθῇ δὲ ποτὲ τὸ Κράτος μας ἂν δὲν πατυχθῇ κατὰ παραδειγματικὸν τρόπον καὶ ὁ κάθε ἐκμεταλλευτὴς τῆς σημερινῆς του ἀδυναμίας.

Παρακαλεῖται ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας τάξεως νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἀνωτέρω ὑπόθεσιν, διότι πολὺ φοβούμεθα ὅτι κακαὶ καὶ πονηραὶ πρὸς αὐτὸν εἰσηγήσεις ἐστέρησαν τὴν νῆσον μας τῆς τηλεγραφικῆς ἐπικοινωνίας της.

ΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΔΙΑΚΟΦΤΙΟΥ - ΑΓΙΑΣ ΜΟΝΗΣ

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου ἐγκατεστάθη ἐν Διακοφτίῳ τηλέφωνον τὸ ὁποῖον ἐπεξετάθη μέχρι τῆς Ἁγίας Μονῆς. Τὸ τηλέφωνον αὐτὸ ἀπέβη λίαν ἐξυπηρετικὸν τόσον εἰς τὰ πλοῖα τὰ προσεγγίζοντα εἰς Διακόφτι, ὅσον καὶ εἰς τὴν Μονήν. Ἀτυχῶς τὰ τηλέφωνα αὐτὰ δὲν ὑπάρχουν σήμερον. Διότι τὸ μὲν σύρμα τῶν τηλεφώνων διηρπάγη κατὰ τὴν κατοχήν, οἱ δὲ στύλοι ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίζετο τὸ σύρμα ἀπετεφρώθησαν κατόπιν μιᾶς πυρκαϊᾶς προκληθείσης ἐκ φωτοβολίδος ἀεροπλάνου ἐπὶ τοῦ χώρου ἀκριβῶς ἔνθα οἱ στύλοι εὑρίσκοντο.

Ἡ ἔλλειψις αὐτὴ τηλεφωνικῆς ἐπικοινωνίας μὲ τὸ Διακόφτι καὶ τὴν Μονὴν εἶνε ἐξαιρετικὰ αἰσθητή. Πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ὅταν κατέπλευσεν εἰς Διακόφτι ξένον ἱστιοφόρον μὲ Οὔγγρους φυγάδας, ἀπεστάλη πεζοπόρος διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τὰς λιμενικὰς ἀρχὰς περὶ αὐτοῦ.

Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ ἀγαπῶν τὰ Κύθηρα ὑπουργὸς τῶν τριῶν Τ. κ. Μπιράκης λαμβάνων γνῶσιν τῶν ἀνωτέρω, θὰ εὐαρεστηθῇ νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανεγκατάστασιν τῶν τηλεφώνων αὐτῶν διὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἀναγκαιούντων στύλων καὶ ἄλλων ὑλικῶν. Οἱ Κυθήριοι θὰ τοῦ ὀφείλουν εὐγνωμοσύνην.

Η ΛΙΜΕΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰς τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν ἐλειτούργει Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ ἥτις ὅμως πρό τινων ἐτῶν κατηργήθη, καὶ τὰ λιμενικὰ τῆς Ἁγίας Πελαγίας ὅπως καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἔσοδα, ὑπήχθησαν εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Καψαλίου. Σήμερον τὰ ἔσοδα ἐξ Ἁγίας Πελαγίας κυμαίνονται ἀπὸ 600 ἕως 800.000 δραχμὰς μηνιαίως.

Παρὰ τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ Καψαλίου ἐγκατέλειψεν πρὸ πολλοῦ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν. Οὐδὲν εἰς αὐτὴν ἔργον ἐξυπηρετικὸν τοῦ λιμένος ἐπετέλεσαν, οὐδὲ διὰ τὸν δι' ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας κατασκευασθέντα ἐκεῖ λιμενοβρ

21

χίονα ἔλαβε καμμίαν μέριμναν, καί τό χειρότερον, ὅτι δέν ἐγκατέστησεν ἕναν ἐπ' αὐτοῦ ἀπαραίτητον λαμπτῆρα διά νά διευκολύνονται οἱ ἐπιβάται κατά τήν ἀποβίβασιν ἤ τήν ἐπιβίβασίν των ἐπί τῶν πλοίων κατά τάς ἀσελήνους νύκτας, καί δή ἐν ὥρᾳ θαλασσοταραχῆς. Καί ἀκόμη, οὐδέ ἕν τοὐλάχιστον ἀποχωρητήριον κατεσκεύασεν ὥστε νά μή χαρακτηρίζεται ὁ τόπος μας ὡς ἀπολίτιστος.

Εἴμεθα περίεργοι νά μάθωμεν ποῦ καί πῶς διετέθησαν τά ἔσοδα τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Καψαλίου, καί διά τοῦτο θά περιμένωμεν τόν ἀπολογισμόν τοῦ ἔργου της, ὁπότε καί θ' ἀσκήσωμεν τόν ἐπ' αὐτοῦ προσήκοντα ἔλεγχον.

ΑΝΕΥ ΣΧΟΛΙΩΝ

Ὁ ἀστυνομικός σταθμάρχης Ποταμοῦ εἰδοποίησε τούς αὐτοκινητιστάς τῆς νήσου, ὅτι θ' ἀπαγορεύσῃ τήν κυκλοφορίαν τῶν αὐτοκινήτων των εἰς τήν ὁδόν Ποταμοῦ-Ἁγίας Πελαγίας, πρός πρόληψιν ἀναποφεύκτων δυστυχημάτων. Τό ἔγγραφον αὐτό ἀφιεροῦται εἰς τούς βουλευτάς τῆς νήσου, τῆς ἀεροδρομοαρλοῦμπες των, τά ἰατρεῖα των, καί τάς «ἱστορικάς» ἰατρικάς συμβουλάς τοῦ μαιευτῆρος κ. Στάη πῶς ἠμποροῦν νά χορτάσουν ἡ κατσίκες τῶν Κυθήρων μέ μαυράπιδα!

Ἐάν ὑπῆρχε ἔστω καί ἐλάχιστον ἴχνος ἐντροπῆς εἰς τούς ἀνθρώπους αὐτούς, τέτοιος κατ' αὐτῶν κόλαφος ἀσφαλῶς δέν θά ἐξεδίδετο. Ἐν τῷ μεταξύ ἀπειλεῖται ἡ διακοπή τῆς συγκοινωνίας μιᾶς τῶν σημαντικοτέρων ὁδικῶν ἀρτηριῶν τῆς νήσου μας, γιά νά ὁλοκληρωθῇ ἡ ὅλη εἰκών τῆς ἀθλίας καταστάσεώς της.

ΤΟ «ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ»

Ἔτος ἀκριβῶς συνεπληρώθη ἀπό τῆς ἱδρύσεως τοῦ περιφήμου «Συντονιστικοῦ Ὀργάνου» διά τοῦ ὁποίου θά ἐσώζοντο οἱ «προλετάριοι τῶν Κυθήρων», καί ὡς ἀπάντησις ἔρχονται τά κατωτέρω:

Ἱδρύθη σύλλογος ὑπό τῶν ἐν Ἀθήναις - Πειραιεῖ καί Κυθήροις Μυλοποταμιτῶν σκοπός τοῦ ὁποίου ἀκριβῶς εἶναι ἡ δημιουργία νέων, καί ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ὑφισταμένων προοδευτικῶν ἔργων εἰς τήν κοινότητά των. Οἱ Μυλοποταμῖται οἵτινες διά πλείστων ἔργων ἀπέδειξαν τήν στοργήν των πρός τόν τόπον των εἶναι ἄξιοι θερμῶν συγχαρητηρίων διά τήν ἀνωτέρω ἐνέργειάν των, καί διά τό παράδειγμα τό ὁποῖον παρέχουν πρός μίμησιν εἰς τούς φίλους τῆς προόδου.

Ἐν Ἀμερικῇ οἱ φιλοπάτριδες ἐκ Κεραμωτοῦ συμπολῖται μας συνήθροισαν ἑκατόν πεντήκοντα δολλάρια (ἀρ. 150) τά ὁποῖα ἀπέστειλαν πρός τήν ἐπιτροπήν τοῦ ἐν Κεραμωτῷ ἱεροῦ ναοῦ τῆς «Μεταμορφώσεως» διά τόν καλλωπισμόν του.

Περίεργον! Πῶς δέν ἐστάλησαν τά δολλάρια αὐτά εἰς τόν «συντονιστήν» κ. Στάην γιά νά τά συντονίσῃ καλύτερα; Καί γιατί οἱ Μυλοποταμῖται ν' ἀδιαφορήσουν γιά τό «Συντονιστικόν ὄργανον» τό ὁποῖον θά καταντήσῃ ἀσφαλῶς ἐντός ὀλίγου, ἄν δέν κατήντησεν νούμερο θεάτρου;

ΔΡΑΜΑ

Εἴκοσι παιδιά τῆς Ἁγίας Πελαγίας ἀναγκάζονται, χειμῶνος τε καί θέρους, νά πεζοποροῦν τέσσαρας ὥρας τήν ἡμέραν πρός Ποταμόν γιά νά μάθουν γράμματα. Κανείς δέν ἐφρόντισε νά τά γλυτώσῃ ἀπό τό μαρτύριο αὐτό πού ὑφίσταται ἀδικαιολογήτως. Εὐκόλως, νομίζομεν, θά ἠμποροῦσε νά ἱδρυθῇ ἕνα σχολεῖον εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν, καί νά τοποθετηθῇ ἐκεῖ ἕνας δάσκαλος ἤ μία δασκάλα ἔστω καί ἐξ ἀποσπάσεως ἐξ ἄλλου σχολείου. Εἶναι σκληρότατο πρᾶγμα παιδιά 8 καί 9 ἐτῶν ν' ἀναγκάζονται μέ τήν ἀθλιότητα εἰς τήν ὁποίαν κατήντησαν οἱ δρόμοι μας, νά περνοῦν ποτάμια κατά τόν χειμῶνα μέ κίνδυνον ν' ἀσθενήσουν. Οἱ πλεῖστοι τῶν γονέων προτιμοῦν ν' ἀφήσουν τά παιδιά των ἀγράμματα παρά νά τά ἐκθέσουν εἰς τόν κίνδυνον νά χάσουν τήν ὑγείαν των. Πρός ποῖον ὅμως νά διαμαρτυρηθοῦν; Πρός τούς βουλευτάς των; Ἀστεῖο πρᾶγμα! Ὅπως θά ἔλεγε καί ἡ Μαντάμ Σουσοῦ.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ

Παρακαλεῖται ὁ «Συντονιστής» κ. Στάης, ὅταν θά ἔχῃ πλουτίσῃ τό «Συντονιστικόν ὄργανόν» του, νά μή λησμονήσῃ ν' ἀγοράσῃ μερικά κρεβάτια, καί νά τά τοποθετήσῃ εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν γιά κείνους πού ξενυχτοῦν εἰς τήν ἄμμον ἀναμένοντες τό ἀτμόπλοιον τῆς ἑπομένης γιά νά φύγουν. Θά φανῇ σωστός σωτῆρας καί τοῦ δεινοπαθοῦντος ἀπό τήν πέννα του πολιτισμοῦ τῆς νήσου μας.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΑΙ ΑΣΥΝΑΡΤΗΣΙΑΙ

Πρόκειται περί τῶν ὅσων γράφει ὁ ἰατρός κ. Στάης εἰς τήν συνάδελφον «Κυθ. Δρᾶσιν» ὑπό τόν τίτλον: «Τί ἔχομεν—Τί χρειαζόμεθα». Καί πρῶτον μέν, λέγει, ἔχομεν τό γεγονός ὅτι ὁ κ. Στάης ἐγεννήθη καί ἐμεγάλωσε εἰς τά Κύθηρα, δι' ὅ εἶνε ὑπερήφανος! Μέγα δηλαδή γεγονός διά τό ὁποῖον πρέπει νά πανηγυρίζουν οἱ Κυθήριοι! Ἔπειτα ἔχομεν τό γεγονός ὅτι ὁ κ. Στάης δέν ἐκπλήττεται γιά τούς ἐπαίνους καί τόν θαυμασμόν τῶν ξένων πού ἐπεσκέφθησαν τά Κύθηρα, διότι αὐτά διαθέτουν καί ὡραῖα τοπία, καί φιλοξενίαν, καί ἀγαθότητα, καί πολιτισμόν τῶν κατοίκων. Ἔπειτα ἔχομεν τό γεγονός πού παρετήρησεν ὁ κ. Στάης, ὅτι: «ὁ πολιτισμός καί ἡ πρόοδος δέν σταματοῦν οὔτε στιγμήν!» Σπουδαία δηλαδή ἀνακάλυψις γεγονότος πού τύφλα νάχῃ ὁ Κολόμβος! Ἔχομε καί ἄλλα γεγονότα:

Ἔχομε καί ἰατρεῖον. Ἔχομε καί Σῶμα Προσκόπων. Ἔχομε καί πέντε ἰατρούς πού ἀλληλοτρώγονται, καί πού πρέπει νά εἰδικευθοῦν γιά νά μήν φεύγουν οἱ ἄρρωστοι γιά τήν Ἀθήνα. Ἔχομε καί τόν Ἱπποκράτη ὅμως πού εἶπε ὅτι: «ἡ τέχνη μακρά καί ὁ βίος βραχύς». Ἔχομε καί δύο φαρμακεῖα ἕνα τοῦ Ποταμοῦ καί τό ἄλλο τῆς Χώρας, γεμάτα μέ σπάνια φάρμακα. Ἔχομε καί δύο δικηγόρους. Ἔχομε καί χιλιάδες ἄγριες ἀχλαδιές πού ἄν μπολιασθοῦν χαρά στίς κατσίκες. Θά χορτάσουν ἀπό τά πλεονάσματα τῶν ἀχλαδιῶν! Ἔχομε καί πολλά ἄλλα πράγματα ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός τά ὁποῖα χρήζουν θεραπείας».

ΤΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ

Ἡ ἀφέλεια τῆς διατυπώσεως τῶν ἀνωτέρω δέν μᾶς ἐκπλήσσει. Ἐκεῖνο πού μᾶς ἐκπλήσσει εἶνε τό ἐπίμονο καί διαρκές παραλήρημα ἐπί φανταστικῶν ὡς ἐπί τό πλεῖστον πραγμάτων καί ἀνεκπληρώτων δυστυχῶς διαθέσεων.

Ἔχει βέβαια τό Τσιρῖγο καί καλό κλίμα καί γραφικά τοπεῖα καί ἠμπορεῖ νά μένουν εὐχαριστημένοι οἱ ξένοι ἀπό αὐτά, ἀλλ' ἔχει καί πλείστας ἐλλείψεις. Ξενοδοχεῖα τῆς προκοπῆς δέν ὑπάρχουν. Ἄν ὑπάρχουν συγγενεῖς τῶν ξένων νά διαθέτουν φιλοξενίαν ἔχει καλῶς, ἄλλως οἱ ξένοι φεύγουν μέ κακάς ἐντυπώσεις. Οὔτε δύνανται νά θεωρηθοῦν ξενοδοχεῖα οἱ προσωρινοί ξενῶνες τῶν προσκυνητῶν τῶν Μυρτιδίων καί τῆς Ἁγίας Μόνης.

Ἔχομε ἀκόμη καί πέντε ἰατρούς οἱ ὁποῖοι γιά ν' ἀποκτήσουν εἰδικότητας, πρέπει νά ἐκπαιδευθοῦν ἐπί πέντε ὁλόκληρα ἔτη γιά νά πάρουν τήν ἄδεια ἀσκήσεως τῆς εἰδικότητός των. Καί τί νά κάμῃ ἕνας π.χ. ὀφθαλμολόγος εἰς τά Κύθηρα ὅπου νοσήματα ὀφθαλμολογικά δέν ὑπάρχουν παρά σπανιώτατα, ἤ ἕνας χειροῦργος, ἤ ἕνας οὐρολόγος, ἤ λαρυγκολόγος, καί νά περιμένῃ νά ζήσῃ ἀπό τήν εἰδικότητά του;

Ὁ κ. Στάης λέγει ὅτι οἱ ὑπάρχοντες ἰατροί τῆς νήσου ἀλληλοτρώγονται. Ἀλλά γιατί δέν φροντίζει νά μήν ἀλληλοτρώγονται, ἐάν δέν συντελεῖ καί ὁ ἴδιος εἰς αὐτό ὥστε νά ἐκλείψῃ μία διχόνοια ἥκιστα ἐξυπηρετική τῆς Κυθηραϊκῆς κοινωνίας, καί τῆς ἀξιοπρεπείας ἀλλά καί τοῦ συμφέροντος τῶν ἰατρῶν; Γνωρίζει πολύ καλά ὁ κ. Στάης ὅτι μία διχόνοια μεταξύ τῶν ἰατρῶν, εἴτε ἐξ ἐπαγγελματικῶν αἰτίων προερχομένη, εἴτε ἐκ πολιτικῶν ἤ κοινωνικῶν ἀντιθέσεων, ἐπιδρᾷ ὀλεθρίως ἐπί τῶν κατοίκων. Διότι ὁ ἰατρός εἰς τά μικρά μέρη δέν εἶνε μόνον φορεύς ἐπιστημονικῶν φώτων καί γνώσεων, ἀλλ' ἐπιδρᾷ καί κοινωνικῶς. Ἀλλοίμονον δέ εἰς ἕνα τόπον εἰς τόν ὁποῖον οἱ ταγοί του, καί μάλιστα οἱ ἰατροί του ἀλληλοτρώγονται.

ΚΑΙ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Ἀλλ' ἔχομεν καί δύο φαρμακεῖα εἰς τήν νῆσον, γράφει ὁ κ. Στάης γεμάτα μέ φάρμακα. Τοῦτο ὅμως δέν εἶναι ἀπολύτως ἀκριβές. Διότι τό φαρμακεῖον Ποταμοῦ εἶνε κλειστόν ἀπό ἀμνημονεύτων μηνῶν, ὡς ὤφειλεν ὁ κ. Στάης νά τό γνωρίζῃ, διότι ὁ ἰδιοκτήτης του ἐπροτίμησε νά γίνῃ ὑπάλληλος τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Τοιουτοτρόπως δέ ὅλαι αἱ κοινότητες τοῦ Ποταμοῦ ἀναγκάζονται νά προστρέχουν εἰς τήν Χώραν καί γιά τό κοινότερο φάρμακο. Καί ὅμως ὁ κ. Στάης θαυμάζει τά ὡραῖα τοπεῖα τῆς νήσου του, καί χαίρεται προκαταβολικῶς διότι οἱ κατσίκες θά χορτάσουν μαυράπηδα ἀπό τό μπόλιασμα τῶν ἀχλαδιῶν τοῦ Τσιρίγου, καί δέν ἐξεγείρεται διά τήν ἀθλιότητα πού ὑφίσταται ἕνας ὁλόκληρος δῆμος να μήν ἔχῃ ἕνα φαρμακεῖον, καί γιά τήν ἀναλγησία τῶν βουλευτῶν του πού στάθηκαν ἀνίκανοι ὡς τώρα νά θεραπεύσουν μίαν τόσον στοιχειώδη καί ζωτικήν ἀνάγκην τῶν κατοίκων μας. Ὅσο γιά τ' ἄλλα ἀγαθά τῆς νήσου μας περί τῶν ὁποίων ὁμιλεῖ ὁ κ. Στάης θά ἦτο ματαιοπονία ν' ἀσχοληθῶμεν διότι τά γνωρίζουν καλύτερα ἀπ' αὐτόν οἱ συμπολῖται μας.

«ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΟΜΟΝΟΙΑ»

Ἑκατόν ἑβδομήκοντα κάτοικοι τοῦ μέσα δήμου, καί ἰδίως ἐκ Χώρας, δι' ἀναφορᾶς των πρός τόν Ὑπουργόν τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐζήτησαν τήν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἰατροῦ κ. Στάη ἀπό τήν προεδρίαν τῆς κοινότητος Κυθήρων ὡς ἀκαταλλήλου, καί ὡς προκαλοῦντος ἔριδας.

Περί τό ἰατρεῖον Κυθήρων δειναί συνάπτονται ἀντεγκλήσεις μεταξύ τῶν ἰατρῶν καί τοῦ κ. Στάη ὅστις ἐλέγχεται ὡς ἀσκῶν τό ἐπάγγελμα τοῦ ἰατροῦ παρανόμως, ἀφοῦ πρό πολλοῦ ἐσυνταξιοδοτήθη.

Ἡ τιμή τήν ὁποίαν καθώρισεν ἡ ἐπιτροπή τοῦ ἰατρείου πρός ἐξέτασιν τῶν ἀσθενῶν εἶναι διά μέν τούς εὐπόρους δρχ. 5.000 διά δέ τούς ἀπόρους 1.000. Καί ἐπειδή ἡ ἐξέτασις τῶν ἀπόρων θά ἔπρεπε νά ἐνεργῆται δωρεάν, εὐλόγως διαμαρτύρονται οἱ ἄποροι.

Τί γίνονται αἱ «Ἱστορικαί διαπιστώσεις» τοῦ κ. Κοντολέοντος περί «ἀγάπης καί ὁμονοίας» τῶν κατοίκων; Ἀλλ' ἔτσι δυστυχῶς παραπλανᾶται ὁ Κυθηραϊκός λαός.

ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ

Ὅταν ὁ πλοῦτος ἀφηνιάσει, φθάνει συνήθως ἐκεῖ ὅπου φθάνουν καί τά ἀφηνιάσαντα ἄλογα. Εἰς τόν κρημνόν. Οἱ πλουτίσαντες συμπολῖται τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀξιέπαινοι διά τό ἐνδιαφέρον των ἀλλ' ἀπληροφόρητοι διά τάς ἀνάγκας τῆς νήσου των, νομίζουν ὅτι παρέχουν ὑψίστην ὑπηρεσίαν ἐάν ἱδρύσουν εἰς μίαν οἱανδήποτε τοποθεσίαν της ἕνα νοσοκομεῖον.

Ἐπειδή πρόκειται περί σημαντικῆς ἀποφάσεως διά τό τόπον μας, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, σύμφωνα μέ τάς ἀρχάς μας, νά ἐκφέρωμεν εἰλικρινῶς τήν γνώμην μας, καί νά παρατηρήσωμεν ὅτι ἡ κατά τόσον καταγόδη τρόπον ἐξαγγελθεῖσα αὐτή ἀπόφασις, κρατεῖ ὑπό σκέψιν καί ἐπιφύλαξιν πάντα Κυθήριον ἔχοντα βαθεῖαν ἐπίγνωσιν τῆς πραγματικῆς καταστάσεως καί τῶν συνθηκῶν τῆς νήσου μας. Τάς ἐπί τοῦ προκειμένου κρίσεις μας ἐπιφυλασσόμεθα ν' ἀναπτύξωμεν βραδύτερον.

ΕΚΠΛΟΥΣ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ ΤΩΝ ΥΠΕΡΠΟΝΤΙΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΑΠΟΙΚΙΩΝ

Παναγῆς εἰς τό τιμόνι
πού τή Χώρα πεισματώνει.

Εἶν' ὁ Γιάννης στό τιμόνι
πού τόν κοῦκο κάνει ἀηδόνι.

Κάπταιν Κώστας στό τιμόνι
πού γελᾶς... καί δέ θυμώνει!

ΣΑΤΥΡΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΥΜΝΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΡΑΣΟ

Ἐν ἐκκλησίαις ὑμνεῖται ὁ Κύριος,
καί ἐν «Τρεύθ» καί «Δράσει» κάθε Κυθήριος,
Ἐν αὐταῖς Μητροπολῖται καί αἰδεσιμώτατοι
λιβανίζονται, καί βγαίνουν... «διασημότατοι»!
Ἴσως γιατί στό Τσιρῖγο πένητες εἰσέρχονται,
κι' ὕστερα 'πό λίγο χρόνο πλούσιοι ἐξέρχονται.
Ἔτσι ὅμως εἶναι! Μέ δεσποτική σακκοῦλα
ἔχεις δόξες, καί τιμές, κι' ἀπ' οὖλα!
Καί ξαδέρφες, κι' ὑπηρέτες, σέ ἀκολουθεῖ καί διάκος,
κι' ἄς γκρινιάζει ὅσο θέλει ὁ καλός παπα-Κυριάκος.
Ἔτσι καί οἱ τοποτηρητάδες.
ἄλλη πάλι τούτη πάστα.
Τά μπενίσια ἀνεμίζουν
ἅμα ἀγναντέψουν τράϊστα!
Ὅσο γιά τούς παπάδες μας ὅλοι καλό μιλοῦνε
γιατί ἅμα ἀπαντιχθοῦν θ' ἀλληλοφιληθοῦνε.
Μ' ἅμα χωρίσουνε εὐθύς πέρνουνε τότε θάρρος,
κι' ἕνας τόν ἄλλον εὔχονται νά τονέ πάρῃ ὁ χάρος!

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΟΓΙΑ

Τό Α)Π «ΜΟΣΧΑΝΘΗ» ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς ἑκάστην Πέμπτην πρωΐαν διά Μονεμβασίαν Νεάπολιν - Ἁγίαν Πελαγίαν - Γύθειον. Ἐπιστροφή διά Πειραιᾶ ἐξ Ἁγίας Πελαγίας ὥραν 6ην πρωΐας.

Διά τήν ταχύτητα, εὐσιάθειαν, τάξιν, καθαριότητα, περιποίησιν κ.λ.π. τοῦ πλοίου, ἐρωτήσατε πάντας ὅσοι ἐταξίδευσαν μέ αὐτό.

Διά πᾶσαν πληροφορίαν τηλεφωνήσατε εἰς τό ἐν Πειραιεῖ Πρακτορεῖον.
Τηλ. 44.497 — 45.886

Διεύθυνσις ὑπευθύνων συμφώνως τῷ νόμῳ:
ΠΑΝ. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ
ὁδ. Μηθύμνης 27β ἐν Ἀθήναις (8)
Προϊστάμ. Τυπογραφείου
ΚΩΝ. ΛΑΜΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
ὁδ. Γερμανοῦ Παλ. Πατρῶν 5γ'

ΤΑ ΘΕΡΕΤΡΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΑΣ
Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΑΚΟΦΤΙ

ΔΙΑΚΟΦΤΙ, Αὔγ)τος 1948, (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Μέ κάποια μικρή καθυστέρησι ἄρχισε νά κατεβαίνῃ ὁ κόσμος στά παραθαλάσσια γιατί ἄργησαν νά μᾶς πιάσουν οἱ ζέστες. Στό ὄμορφο Διακόφτι παρουσιάσθη ἐξαιρετική κίνησι πούχαμε νά τήν δοῦμε ἀπό τά εὐλογημένα προπολεμικά χρόνια. Κόσμος πολύς, καί τά γραφικά σπίτια τῆς παραλίας, καί οἱ καμάρες τοῦ συνοικισμοῦ πάρα πολύ λίγα γιά νά τούς χωρέσουν ὅλους. Ἔτσι παρετηρήθη κάποια στενοχώρια στούς παραθεριστάς, καί ἀδημονία πότε ν' ἀδειάσουν μερικά γιά νά τά καταλάβουν μέ τή σειρά τους, καί ὕστερα πάλι νά τά παραχωρήσουν εἰς ἄλλους, καί οὕτω καθεξῆς.

Καί περιμένουν καρτερικά τήν ὥρα γιά νά λουσθοῦν καί δροσισθοῦν στά κατακάθαρα καί ἤμερα νερά του, νά περπατήσουν στήν ἀμμουδιά ξυπόλυτοι, νά παίξουν, καί ὕστερα νά χορέψουν καί νά χορτάσουν τά φρέσκα καί λαχταριστά ψάρια του πού οἱ Μεσόγειοι Τσιργῶτες τά βλέπουν στή χάσι καί στή φέξι καμουφλαρισμένα μ' ἕνα σύγνεφο μύγες στοῦ Μάρκου τό γάϊδαρο.

Γι' αὐτούς τούς λόγους παρουσιάσθη ἐφέτος μία ζωηρά ζήτησις οἰκοπέδων, εἰς τό Διακόφτι γιά τό χτίσιμο σπιτιῶν, ἐπραγματοποιήθησαν δέ καί τρεῖς ἀγοραί οἰκοπέδων καί ἄρχισε τό χτίσιμο ἑνός. Ὡς πληροφοροῦμαι θετικά, πολλοί ἐν Ἀθήναις καί Πειραιεῖ πατριῶτες, πῆραν τήν ἀπόφασι νάχουν χτίσει μέχρι τοῦ χρόνου δικά τους σπίτια γιά παραθερισμό. Ἔτσι σιγά - σιγά τό Διακόφτι πέρνει τό δρόμο πού τοῦ ἀξίζει. Μ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Ἐτελέσθησαν ἐν Μπρίσμπαν τῆς Αὐστραλίας οἱ γάμοι τοῦ κ. Βενετσιάνου Π. Λειβαδίτου μετά τῆς δ. Δέσποινας Δημ. Σοφίου.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κ. Σταυρούλα Κ. Γαλάνη ἔτεκεν εἰς Ἀρωνιάδικα ἄρρεν.

Ἡ κ. Εἰρήνη Κον. Τριφύλλη ἡ Ζερβοῦ ἔτεκεν εἰς Τριφυλλιάνικα ἄρρεν.

Ἡ κ. Ἀφροδίτη Χαρ. Λειβαδίτου ἔτεκεν ἐν Ποταμῷ θῆλυ.

Ἡ κ. Κατίνα Βασ. Μαυρομμάτη ἔτεκεν εἰς Φριλιγκιάνικα θῆλυ. Εἰς τούς γονεῖς του εὐχόμεθα νά τούς ζήσῃ. Ι. Μ.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἡ κ. Καλυψώ Σπ. Μιχαλακάκη ἐβάπτισεν ἐν Ποταμῷ τό ἀγοράκι τοῦ κ. Βρεττοῦ Τριάρχη ὀνομάσασα αὐτό Γεώργιον.

Ἡ κ. Μαρούλα χήρα Μηνά Κομηνοῦ ἐβάπτισεν ἐν Ποταμῷ τό ἀγοράκι τοῦ κ. Βίκτωρος Ι. Παναγέτου ὀνομάσασα αὐτό Ἰωάννην.

Ἡ κ. Κωνσταντίνα Ἐμμ. Μεγαλοκονόμου ἐβάπτισεν ἐν Ποταμῷ τό ἀγοράκι τοῦ κ. Δημ. Πανορέου ὀνομάσασα αὐτό Αἰμιλιανόν.

Ἡ κ. Σταματίνα Θεοδ. Σαρίου ἐβάπτισεν ἐν Ποταμῷ τό θυγάτριον τοῦ κ. Ἀθαν. Στεφ. Μουλοῦ ὀνομάσασα αὐτό Μαρίαν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Εἰς ἡλικίαν 76 ἐτῶν ἀπεβίωσεν εἰς Ἀρωνιάδικα ἡ Βασιλική Γεωρ. Καρβούνου.

Ἀπεβίωσεν ἐν Καραβᾷ ὁ Ἰωάννης Καρουζαῖος πατήρ τοῦ ἐλαιουργοστασιάρχου κ. Τζίμη Κορωναίου.

Εἰς ἡλικίαν 91 ἐτῶν ἀπεβίωσεν ἐν Ποταμῷ ἡ Πολυξένη Σταύρου Χλαμπέα.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ ἐτελέσθη μνημόσυνον τοῦ φονευθέντος στρατιώτου Νικολάου Γκιούζελη χοροστατήσαντος τοῦ αἰδεσ. ἱερέως Κυριακοῦ Χλαμπέα.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Διά τοῦ ὑπερωκεανείου «Νέα Ἑλλάς» ἀφίκετο ἐξ Ἀμερικῆς, κατόπιν τριακονταετοῦς καί πλέον ἀποδημίας, ὁ συμπολίτης κ. Θεοφάνης Νοταρᾶς πρός ἐπίσκεψιν τῆς γηραιᾶς μητρός του. Τήν ἐπάνοδόν του κ. Νοταρᾶ ἐχαιρέτησαν ἰδιαιτέρως οἱ συγχωριανοί του, τιμῶντες τόν ἐργατικόν καί τίμιον Κυθήριον ὅστις, νικητής εἰς τόν ἀγῶνα τοῦ βίου, δέν ἐλησμόνησεν οὔτε τό πρός τούς γονεῖς του, οὔτε τό πρός τήν ἰδιαιτέραν πατρίδα καθῆκον του.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Εἰς τήν «συνεχίζουσαν τήν πορείαν της» «παμφιλτάτην» συνάδελφον, εὐχόμεθα καλόν κατευόδιον.

—Τά εἰσαχθέντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τήν νῆσον δέματα ὑπολογίζονται εἰς πλείονα τῶν τριάκοντα χιλιάδων.

—Ἡ ἀναλογία μόνον τῶν εἰσαχθέντων ὑποδημάτων εἶναι τρία ζεύγη κατά κάτοικον.

—Ἕνεκα τούτου παρατηρεῖται μείωσις τῶν ἐργασιῶν εἰς μέγαν βαθμόν τῶν ὑποδηματοποιῶν, ἀλλά καί τῶν ὑφασματοπωλῶν, διότι καί πολλά ὑφάσματα εἰσήχθησαν.

—Τά νεκραναστηθέντα κουνούπια τῆς νήσου ὑπεδέχθησαν τούς βουλευτάς της μετά βουϊσματος, εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης διά τό Ντί-τί-τί πού ἔστειλαν.

—Παραθερισταί ἀρκετοί εἰς τόν Καραβᾶ καί τήν Πλατεῖαν Ἄμμον κατῆλθον ἐφέτος ὑπολογιζόμενοι εἰς ἑκατόν πεντήκοντα.

—Ἐπίσης ἀρκετοί εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν καί Διακόφτι. Οἰκήματα μόνον δέν ὑπῆρχον ἐπαρκῆ.

—Οἱ μεταναστεύσαντες εἰς τό ἐξωτερικόν ἐκ τῆς νήσου μας ὑπερέβησαν τούς 2500.

—Μόνον ἐκ τῆς κοινότητος Ποταμοῦ ἀπεδήμησαν πεντακόσιοι, καί ἑτοιμάζονται καί πολλοί ἄλλοι πρός ἀναχώρησιν.

—Ἀσυνήθεις ἦσαν ἐφέτος αἱ καιρικαί ἐν τῇ νήσῳ μεταβολαί. Κατά τόν Ἰούνιον καί Ἰούλιον ἡ κατσιφάρες καί οἱ ἄνεμοι ἦσαν σχεδόν διαρκεῖς.

—Φροῦτα ἐφέτος ἡ νῆσος ἐλαχιστότατα παρήγαγεν ὥστε νά μή περισσεύσουν δι' ἐξαγωγήν.

—Ἡ ἐφετεινή ἐλαιοσυγκομιδή προμηνύεται ἐπίσης ἐλλειπής ἐν ἀντιθέσει πρός τήν περυσινήν, ἡ ὁποία ἦτο πλουσιωτάτη.

—Ἡ θαλασσία συγκοινωνία τῆς νήσου μας ἐξυπηρετεῖται πολύ καλά διά τριῶν ἤδη ἀτμοπλοίων τά ὁποῖα προσεγγίζουν εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν.

—Τήν προτίμησιν ἔχει τό ἀτμόπλοιον «Μοσχάνθη» λόγῳ τῆς ταχύτητός του, ὡς καί τῶν ἀνέσεων τάς ὁποίας διαθέτει.

—Ἡ ἐφετεινή ἐπιβατική κίνησις ἐκ Πειραιῶς εἰς Κύθηρα καί τἀνάπαλιν ἦτο ζωηροτάτη κατά τούς θερινούς μῆνας.

—Κατά τόν χειμῶνα ὅμως θά παραστῇ ἀνάγκη νά τεθοῦν μεγαλύτερα ἀτμόπλοια εἰς τήν γραμμήν Κυθήρων ὥστε νά μή διακοπῇ ἡ συγκοινωνία.

—Θά γίνῃ καί ἀεροδρόμιο εἰς τό Τσιρῖγο! Αὐτό τοὐλάχιστον ὑπόσχονται οἱ ὀνειρευόμενοι πλούσια κέρδη ἀπό τήν μετανάστευσιν τῶν Κυθηρίων.

—Αὐτό ὅμως θ' ἀποδειχθῇ ἐκ τῶν πραγμάτων πολύ σύντομα ἄχρηστον.

—Διότι ἄν εἶναι δυνατή μία ἀπό ἀέρος συγκοινωνία μεταξύ Κυθήρων—Πειραιῶς, αὐτή θά γίνεται δι' ὑδροπλάνων πού θά ἔχουν ἀεροδρόμια τήν πλατεῖα θάλασσα καί ὅλους τούς λιμένας τῆς νήσου εἰς τήν διάθεσίν των.

—Εἰς τούς μέλλοντας γάμους πού δημοσιεύουν αἱ ἐφημερίδες σύμφωνα μέ τό 1369 ἄρθρον τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, εἴδαμε καί τά ὀνόματα αὐτά:

—Ὁ Κιτρινιάρης Γ. πέρνει τήν Τριανταφυλλιά... Ὁ Μπρίκης Δ. πέρνει τήν Κανέλλα .. καί ὁ Ψωφίμης Ν. τήν Ἀφροδίτη...

—Μά πρός Θεοῦ! Εἶναι ἐπίθετα αὐτά; Νομίζει κανείς πώς εἶναι ψευδώνυμα καπεταναίων τῆς ἀνταρσίας.

ΣΕΛΙΔΕΣ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΔΡΑΚΟΥΛΑ ΣΤΑΗ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. Π. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

διακεκριμένα καὶ ὡρισμένα, δυσκολίας ἂς διὰ τῆς συγκαταθέσεώς των, μήτηρ τε καὶ υἱός, ἐξομάλυναν ἀμέσως (*).

Μίαν νύκτα ἀπὸ τὰς πολλὰς καθ' ἃς ὁ Μηνᾶς ἔκαμε σερενάδες εἰς τὴν ἀγαπημένην του, ἡ μήτηρ αὐτῆς τὸν ἔκραξε καὶ τοῦ εἶπε :

«Ὄπ' ἔρχεται στὴν γειτονιὰ
ἢ κλέφτει ἢ πορνεύει
ἢ ταῖς κοπέλλες ἀγαπᾶ
ἢ σκοτωμὸ γυρεύει».

ὁ δὲ Μηνᾶς ἀπαντᾶ :

«Ἂν ἔρχομαι στὴ γειτονιὰ
ἔρχομαι μὲ τὸ θάρρος
καὶ μὲ ταῖς πατινάδες μου
τὴν ἀγαπῶ νὰ πάρω».

Τέλος, ὁ Μηνᾶς, νυμφευθεὶς ἠδύτυχει καὶ διῆγεν ἐπὶ δώδεκα ὅλα ἔτη κάλλιστα μετὰ τῆς συζύγου του ἀποκτήσας τρεῖς υἱούς : Ἐμμανουὴλ Νικόλαον καὶ Πιέρον. καὶ δύο θυγατέρας, τὴν Ἄννα καὶ Κυριακοῦλα.

Ὁ Καβόγιαννης ὅμως ὁ ὁποῖος ἐφθόνει τὸν Μηνᾶ, ἤρχισε νὰ τὸν ραδιουργῇ καὶ νὰ βάνῃ σκάνδαλα. Κατόρθωσε δὲ διὰ συκοφαντιῶν καὶ ἄλλων μέσων νὰ ψυχράνῃ εἰς μέγαν βαθμὸν τὰς σχέσεις τοῦ Μηνᾶ μετὰ τῆς γυναικός του μέχρις ὅτου οὗτος, παρακινηθεὶς καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν μητέρα του, ἐθυμώθη τόσον, ὥστε ἀπεφάσισε καὶ ἀνεχώρησε ἀπὸ τὸ Τζερίγο, ἐγκαταλείψας ἄνευ οὐδεμιᾶς προστασίας τὴν οἰκογένειάν του, καὶ τὴν μόλις τριακονταετῆ τότε σύζυγόν του. Κατευθύνθη δὲ εἰς τὴν Ἀνατολὴν μὲ τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ μὴ ἐπανέλθῃ πλέον.

Μετὰ πέντε ὅμως ἐτῶν διαμονὴν εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὁ Μηνᾶς κατέβη εἰς Σμύρνην, ὅπως ἐκεῖθεν φροντίσῃ διὰ τὴν ὑπανδρείαν τῆς μεγαλυτέρας τῶν δύο θυγατέρων του. Καθ' ὁδὸν ὅμως ληστευθείς, ἠλλαξε διεύθυνσιν, καὶ μετέβη διὰ Σμύρνης εἰς Βλαχίαν. Ἀπὸ ἐκεῖ μετὰ ἀρκετὸν χρόνον κατῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπου εἶχε φθάσει καὶ ὁ υἱός του Νικόλαος τὸν ὁποῖον εὐθὺς ἔβαλεν εἰς τὴν τέχνην τῆς βουτζαδοσύνης. Δὲν ἔμεινεν ὅμως οὗτος εἰς αὐτὴν ἐπὶ πολὺν χρόνον διότι ἦτο καυγατζῆς, καὶ οἱ μαστόροι του τὸν ἔδιωξαν.

Τότε ὁ Νικόλαος ἀνεχώρησεν εἰς Ὀδησσὸν ἔνθα ἐγνωρίσθη μέ τινα Τσιριγώτην ἀξιωματικὸν τοῦ Ρωσσικοῦ στρατοῦ ὁ ὁποῖος καὶ τὸν ἐξετίμησε, καὶ τὸν ἔστειλεν εἰς τὸ σῶμα του τὸ ὁποῖον ἐμάχετο κατὰ τῶν Πρώσσων.

Ὅταν ὅμως ὁ Νικόλαος ἔφθασεν εἰς τὸ μέρος ὅπου εὑρίσκετο τὸ σῶμα, εὗρε τὴν εἰρήνην κλεισμένην καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπου ὁ πατήρ του Μηνᾶς κατώρθωσε διὰ τοῦ Πρωτοσυγγέλου τῶν Πατριαρχείων νὰ τὸν βάλῃ καὶ πάλιν εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ πρωτομάστορή του ὅπου, καίτοι καυγατζῆς, παρέμεινεν ἔκτοτε καὶ ἀπεκατεστάθη. Πλησίον του δὲ παρέμεινεν καὶ ὁ πατήρ του μέχρι τοῦ θανάτου του (**).

Κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Μηνᾶ ἀπὸ τὸ Τζερίγο ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ ἔμεινεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀδελφοῦ του Καβόγιαννη, ὁ ὁποῖος ὑπὸ τὴν ἀπατηλὴν πρόφασιν τοῦ προστάτου, ἐκινεῖτο ἀπὸ φθόνον πρὸς αὐτὴν καὶ ἰδιοτέλειαν διὰ νὰ τὴν καταστρέψῃ. Πρὸς τοῦτο οὐδενὸς μέσου ἐφείδετο. Συνεννοηθεὶς δὲ μετὰ τῆς Δρακούλας Στάῃ, μητρὸς τοῦ σήμερον Δετόρου Βαλέριου Στάῃ, ἤρχισε νὰ κακομεταχειρίζεται τὰ τέκνα τοῦ Μηνᾶ.

Μίαν ἡμέραν ὁ Καβόγιαννης μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι ὁ μικρὸς Μανώλης ἔσπασε τὸ σταμνὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἐπῆγε νὰ φέρῃ νερὸ, κατέφερε ἐπὶ τῆς παρειᾶς του ἄγριον ῥάπισμα ὥστε νὰ πέσῃ κατὰ γῆς καὶ νὰ θραύσῃ τὸν πόδα του ἐξ οὗ καὶ ἔμεινε κουτσός.

Ἔπειτα ἐπροσπάθησε νὰ ὑπανδρεύσῃ μὲ τοὺς τυχόντας τὰς δύο θυγατέρας τοῦ Μηνᾶ καὶ ν' ἀπομακρύνῃ τοὺς τρεῖς υἱούς του ἀπὸ τὸ Τζερίγο μὲ τὸν σκοπὸν νὰ πάρῃ δικά του, αὐτὸς μετὰ τῆς Στάενας, τὰ κτήματα τοῦ Μηνᾶ, ὅπως καὶ τὸ κατόρθωσαν.

Διότι ἡ Στάενα, ἀφ' ἑνὸς ἐξαπέστειλε τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς τοῦ Μηνᾶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπιβιβάζουσα αὐτοὺς εἰς καΐκια, καὶ εἰς διαφορετικὴν ἐποχὴν τὸν καθένα, ἄνευ χρημάτων, ἄνευ οὐδεμιᾶς συστατικῆς ἢ ἄλλης βοηθείας ἢ προστασίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐδάνεισε μικρόν τι ποσὸν χρημάτων εἰς τὴν σύζυγον τοῦ Μηνᾶ τὸ ὁποῖον ἐξόγκωσε διὰ φανταστικῶν ἐξόδων καὶ τόκων, καὶ ἄλλων ἀνυπάρκτων δαπανῶν, ἀντὶ τῶν ὁποίων οἰκειοποιήθη αὐτὴ μετὰ τοῦ Καβόγιαννη ὅλα τὰ κτήματα τοῦ Μηνᾶ.

Ἡ σύζυγος τοῦ Μηνᾶ κυρ' Ἄννα ἐκτὸς τῶν ἄλλων προτερημάτων μὲ τὰ ὁποῖα ἦτο προικισμένη, εἶχε καὶ τὸ τάλαντον τῆς ποιήσεως. Καὶ εἰς αὐτὴν κατέφευγεν ὁσάκις ἤθελε νὰ ἐκφράσῃ τὰς πικρίας της διὰ τὴν κακήν της τύχην. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔκαμνε ποιήματα καὶ διὰ τὴν Στάενα ἀπὸ τὰ ὁποῖα διεσώθησαν οἱ ἑξῆς στίχοι :

«Τὸ πρᾶγμα μοῦ τὸ πήρανε
τοὺς γυιούς μου τοὺς πουλοῦνε
καὶ μένα τὴ βαρυόμηρη
πολλὰ μὲ τυραννοῦνε
«Ἔγδυσεν (ἡ Δρακοῦλα) ὅλη [τὴ φτοχὴ
ἔφυγε τὸ μυαλό της,
δὲν ἠμποροῦσε νὰ βαστᾶ
ἡ μαύρη τὸν καϋμό της.
»Θαμπώνανε τὰ μάτια της
σὰν πήγαινε στὴ Χώρα.
Κακὰ πολλὰ τῆς κάνανε
κάθε στιγμὴ καὶ ὥρα.
»Τὸν Μαχαιριώτη τὸν καλὸ
μὴν εἶχανε σκοτώσει.
Χίλιες σπιουνιὲς δὲν ἔκαμε
ποτέ του νὰ προδώσῃ.
-Μὰ ἡ Δρακοῦλα ἤτανε
ποὺ τάρασσε φηγάτα,
βασίλεια ἀνακάτευε
καὶ τὰ πρεβεδουράτα».

Ἐνταῦθα περατοῦνται αἱ πληροφορίαι τοῦ στρατηγοῦ Κορωναίου περὶ τῶν προγόνων του, καὶ τῆς κακῆς τύχης τὴν ὁποίαν εἶχεν ἡ οἰκογένεια τοῦ πάππου του καὶ ἡ περιουσία της, ἀπὸ τὴν συνεργασίαν ἑνὸς κακοῦ συγγενοῦς του καὶ τῆς Δρακούλας Στάῃ. Οὐδὲν δ' ἐπ' αὐτῶν σχόλιον ὁ στρατηγὸς ἀφῆκε. Ἠρκέσθη ἴσως εἰς τοὺς στίχους τῆς μάμης του οἵτινες ἔφερον καὶ μέχρις ἡμῶν τὴν σπαρακτικὴν κραυγὴν μιᾶς πανευτυχοῦς ἄλλοτε μητρὸς καὶ συζύγου, ἥτις εἶδε τὸν ἄνδρα της νὰ ἐκπατρίζεται, τὴν περιουσίαν της νὰ διαρπάζεται, τὰ παιδιά της νὰ δέρνται καὶ νὰ διασκορπίζωνται βιαίως εἰς τοὺς τέσσαρας ὁρίζοντας, καὶ τὴν ὑγείαν της νὰ κλονίζεται ἀπὸ τὰς ἠθικὰς βασάνους εἰς τὰς ὁποίας ὑπεβάλλετο ἀπὸ τοὺς ὄρπαγας τῶν ἀγαθῶν της.

Οὐδεὶς ἴσως ἠδυνήθη ν' ἀποδώσῃ ἐντελέστερον, ὅσον ἡ Κορωναίου, εἰς τόσον ἁπλοῦς ἀλλὰ καὶ τόσον ῥωμαλαίους στίχους, τὴν πικρίαν καὶ τὴν ἀγωνίαν τοῦ ἀδικουμένου ἀπὸ τοὺς ἄρχοντάς του ἤτις ἦτο καὶ ἀγωνία ὁλοκλήρου τοῦ τότε Κυθηραϊκοῦ λαοῦ.

Οὐδεὶς δ' ἐπίσης ἐζωγράφισε κατὰ τόσον ἀριστουργηματικὸν τρόπον τὸν χαρακτῆρα μιᾶς ἀρχόντισσας τῆς νήσου μας ἡ ὁποία, ἐνῷ ἠδύνατο ν' ἀποβῇ ὠφέλιμος λόγῳ τῆς εὐφυΐας της καὶ τῆς μορφώσεώς της, καὶ εἰς τὸν τόπον της καὶ εἰς τὸν ἑαυτόν της, ἀπέβη τοὐναντίον ἡ καταστροφὴ καὶ αὐτοῦ τοῦ συζύγου της.

ΠΑΝ. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ

(*) Ἡ ἐξομάλυνσις φαίνεται νὰ ἦτο ἡ ἀποδοχὴ τῶν ὅρων τῆς Βερνάρδαινσς.

(**) Ὁ Μηνᾶς Κορωναῖος ἀπέπος τοῦ στρατηγοῦ Πάνου Κορωναίου ἀπέθανεν ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τὸ 1835 ἐννενηκοντούτης σχεδόν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπειδὴ πλεῖστοι φίλοι τῆς «Φωνῆς» ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ λομβάνουν αὐτὴν εἰς τὰς οἰκίας των διὰ τοῦτο τὸ φύλλον θὰ στέλλεται τοῦ λοιποῦ εἰς πάντας ταχυδρομικῶς. Ὅσοι δὲ τὸ κρατήσουν θὰ θεωροῦνται συνδρομηταί.

Ἀντιπρόσωπος τῆς «Φωνῆς» ἐν Κυθήροις εἶναι ὁ ἐν Ποταμῷ καλλιτέχνης φωτογράφος κ. Ἐμμ. Δ. Σοφίος πρὸς ὃν δέον οἱ ἐν τῇ νήσῳ ν' ἀποτείνονται.

«ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ»

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΑΠΟ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΚΟΣΜΟΥ

Ἡ «Φωνὴ» εἶχε καθιερώσει ἀπὸ τοῦ 101 φύλλου της τῆς Β' περιόδου τὴν δημοσίευσιν χρησίμου εἰς πάντας καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς σπουδαστὰς πίνακος χρονολογιῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ σπουδαιότερα συμβάντατῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας. Τὸν πίνακα αὐτὸν συνεχίζομεν καὶ εἰς τὴν νέαν μας ἔκδοσιν ἀπὸ τοῦ σημείου ἔνθα εἶχε σταματήσει.

«Πρὸς τὰ προσβύτερα βλέποντες, τὰ δεύτερα κρίνουσιν ἄνθρωποι, καὶ διδαχὴ γίνεται τῶν μελλόντων τὰ φθάσαντα».

ΛΙΒΑΝΙΟΣ

1243 *Ἡ Οὐγγαρία ἠρημώθη ἀπὸ τοὺς Μογγόλους, ὁ δὲ βασιλεύς της Βέλας Δ' ἔφερε ξένους νὰ τὴν κατοικήσουν.*

1247 *Ὁ Φερδινάνδος Γ' βασιλεὺς τῆς Καστιλίας ἐκυρίευσε τὴν Κόρδοβαν, καθέδραν τῆς ἐν Ἱσπανίᾳ Ἀραβικῆς κυριαρχίας, καὶ τὴν Σεβίλην καὶ ἔκανεν ὑποτελεῖς τοὺς Ἄραβας, βασιλεῖς τῆς Γρανάδας καὶ τῆς Μουρκίας.*

1248 *Α' Σταυροφορικὴ ἐκστρατεία τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου Θ' βασιλέως τῆς Γαλλίας.*

1249 *Ἅλωσις τοῦ Πηλουσίου (Δαμιάτης) ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου.*

1250 *Ἥττα τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ αἰχμαλωσία αὐτοῦ μετ' ὅλου τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Ἀχούβ. Μετ' ὀλίγον ἀπελύθη παραχωρήσας τὸ Πηλούσιον, καὶ πληρώσας 800χιλιάδας Βυζαντινὰ φλωρία. Τότε οἱ Μαμελοῦκοι μισθοφόροι ἐθανάτωσαν τὸν Σουλτάνον καὶ ἐγένοντο αὐτοὶ κυρίαρχοι. Ἔκτοτε δὲ ἤρχισεν ἡ ἐν Αἰγύπτῳ δυναστεία τῶν Μαμελούκων.*

1254 *Ἀπιστροφὴ τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου εἰς τὴν Γαλλίαν. Ὁ Βιλέλμος ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον τῆς Γερμανίας.*

1255 *Θάνατος Ἰωάννου Βατάκη, Ἕλληνος αὐτοκράτορος. Τὸν διεδέχθη ὁ υἱός του Θεόδωρος Λάσκαρις Β'.*

1257 *Θάνατος τοῦ Θεοδώρου Β' Λασκάρεως ὅστις ἄφησε υἱὸν ὀκταετῆ καὶ διάδοχον ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ Γεωργίου Μουζαλῶνος Ἀλλ' οἱ εὐγενεῖς ἐδολοφόνησαν τὸν Μουζαλῶνα καὶ τὴν ἐπιτροπείαν ἀνέλαβεν Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος ὅστις κατόπιν ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ.*

1258 *Ἡ μοναρχία τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ Ἑρρίκου Γ' ἔγινεν ἀριστοκρατία, συγκειμένη ἀπὸ 12 βαρωνίας.*

Οἱ Μογγόλοι ἐκυρίευσαν τὴν Βαγδάτην καὶ κατέστρεψαν τὸ ἐκεῖ Χαλιφάτο. Μετὰ ταῦτα ἐκυρίευσαν τὴν μεσημβρινὴν Κίναν, τὸ Θιβὲτ καὶ ἄλλας χώρας.

1261 *Ἅλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τοῦ Ἀλεξίου Στρατηγοπούλου στρατηγοῦ τοῦ Μιχαὴλ Παλαιολόγου βοηθούντων τῶν Γενουηνσίων. Φυχὴ τοῦ Βαλδουΐνου λατίνου αὐτοκράτορος. Τὸν θρόνον τοῦ Βυζαντίου ἀνέλαβεν Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος καὶ κατελύθη ἡ ἐν Βυζαντίῳ βασιλεία τῶν Λατίνων. Τότε ἐδόθη ὁ Γαλατᾶς εἰς τοὺς Γενουηνσίους.*

1265 *Ἑρρῖκος ὁ Γ' βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας ἀνέλαβε τὴν μοναρχικὴν ἐξουσίαν διὰ τῶν ἀνδραγαθιῶν τοῦ υἱοῦ του Ἐδουάρδου.*

1267 *Σύστασις Θεολογικῆς ἀκαδημίας ἐν Παρισίοις.*

1270 *Β' σταυροφορικὴ ἐκστρατεία τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου. Ἅλωσις τῆς Καρχηδόνος ὑπ' αὐτοῦ καὶ θάνατός του εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τύνιδος. Εἰς τὸν θρόνον τὸν διεδέχθη ὁ υἱός του Φίλιππος ὁ Γ' ὅστις πρῶτος ἔδωκε τίτλον εὐγενείας εἰς πολίτην.*

Ὁ Ριχάρδος, ἀδελφὸς Ἑρρίκου Γ' τῆς Ἀγγλίας, ἐξελέγη αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας.

1273 *Ἀποθανόντος τοῦ Ριχάρδου ἐξελέγη αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Ροδόλφος ὁ Ἀβεσβούργιος. Τότε ὁ Πάπας Ἰννοκέντιος Γ' ἔγινε πρῶτος κυρίαρχος τῆς Ρώμης.*

1274 *Ἐδουάρδος υἱὸς τοῦ Ἑρρίκου Γ' ἐστέφθη βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας οἱ δὲ Σκῶτοι ἀνεγνώρισαν τὴν κυριαρχίαν του. Ἀλλὰ μετά τινα ἔτη κατέλυσε τὴν αὐτονομίαν τῆς Σκωτίας καὶ παρέδωσε τὴν κυβέρνησιν εἰς τὸν κόμητα Βαρέννον.*

1282 *Θάνατος τοῦ Μιχαὴλ Παλαιολόγου αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου. Τὸν διεδέχθη ὁ υἱός του Ἀνδρόνικος Β'*

1285 *Θάνατος Φιλίππου Γ' βασιλέως τῆς Γαλλίας. Τὸν διεδέχθη ὁ υἱός του Φίλιππος Δ' ὁ ὡραῖος.*

1291 *Ἅλωσις τῆς Πτολεμαΐδος (Ἄκρης) ὑπὸ τῶν Μωαμεθανῶν, καὶ κατάλυσις τοῦ Χριστιανικοῦ βασιλείου τῆς Ἱερουσαλήμ.*

1292 *Ἀποθανόντος τοῦ Ροδόλφου ἐξελέγη αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ὁ ἐκ Νασσοβίας Ἀδόλφος.*

1297 *Ἐπανάστασις τῶν Σκώτων κατὰ τῶν Ἀγγλων τοὺς ὁποίους καὶ ἔδιωξαν στρατηγοῦντος τοῦ Βαλλακίου.*

1298 *Ἥττα τῶν Σκώτων ὑπὸ Ἐδουάρδου βασιλέως τῆς Ἀγγλίας. Εἰς τὴν Γερμανίαν οἱ ἐκλογεῖς ἐξέλεξαν αὐτοκράτορα τὸν Ἄλβρεχτ υἱὸν τοῦ Ροδόλφου. Μάχη τῶν δύο αὐτοκρατόρων τῆς Γερμανίας Ἀδόλφου καὶ Ἄλβεχτ εἰς τὸ Γελίμιον καὶ καταστροφὴ καὶθάνατος τοῦ Ἀδόλφου.*

1302 *Β' ἐπανάστασις τῶν Σκώτων. Καταστροφὴ αὐτῶν καὶ ὅρκος ὑπακοῆς εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδον. Ἔρις μεταξὺ Φιλίππου Δ' βασιλέως τῆς Γαλλίας, καὶ τοῦ Πάπα Βονιφατίου.*

1303 *Ὁ Βιλέλμος Νογαρέτος καγκελλάριος τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας ἐκυρίευσε τὸ Παπικὸν παλάτιον καὶ ἐφυλάκισε τὸν Πάπαν.*

Οἱ Γερμανοὶ ἱππόται ἐκυρίευσαν τὴν Πρωσσίαν, καὶ ὁ Μάγιστρος τοῦ τάγματος ἔστησεν ἐκεῖ τὴν ἕδραν του.

Ἡ Ρόδος ἐκυριεύθη ἀπὸ τὸ τάγμα τῶν ἱπποτῶν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.

1306 *Γ' ἐπανάστασις τῶν Σκώτων οἵτινες ἀνεκήρυξαν βασιλέα τὸν Βρύκιον.*

1307 *Θάνατος τοῦ Ἐδουάρδου Α'. Τὸν διεδέχθη εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἀγγλίας ὁ υἱός του Ἐδουάρδος ὁ Β'.*

Ἡ Ἐλβετία ἐπαναστατήσασα ἔδιωξε τοὺς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας διωρισμένους ἁρμοστάς της καὶ αἱ ἐπαρχίαι της Οὐρία, Σουητία καὶ Οὐνερβάλδη ἔγιναν σύνορκοι καὶ αὐτόνομοι.

1308 *Θάνατος τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας Ἄλβρεχτ καὶ ἀνακήρυξις τοῦ Ἑρρίκου Ζ'.*

1314 *Θάνατος τοῦ Ἑρρίκου Ζ' τῆς Γερμανίας καὶ ἄνοδος εἰς τὸν θρόνον τοῦ βαναροῦ Λουδοβίκου.*

Θάνατος τοῦ Φιλίππου Δ' τῆς Γαλλίας. Τὸν διεδέχθη ὁ υἱός του Λουδοβίκος Γ'.

Ἥττα τῶν Ἄγγλων ὑπὸ τῶν Σκώτων παρὰ τὴν Στιρλίγγην καὶ ἑδραίωσις τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Σκώτων.

1315 *Μάχη 300 Ἐλβετῶν μετὰ τῶν πολυαρίθμων στρατευμάτων τοῦ Λεοπόλδου, δουκὸς τῆς Αὐστρίας, εἰς τὰ στενὰ τοῦ Μορεγάρτου, καὶ λαμπρὰ νίκη τῶν Ἐλβετῶν. Τότε ἡνώθη μὲ τὰς συνόρκους ἐπαρχίας καὶ ἡ Λουκέρνη.*

Τότε ἤκμαζον καὶ οἱ Ἰταλοὶ ποιηταί : Δάντης, Πετράρχης, καὶ Βοκάκιος.

1316 *Θάνατος τοῦ Λουδοβίκου 10ου τῆς Γαλλίας. Τὸν διεδέχη ὁ ἀδελφός του Φίλιππος ὁ Ε'.*

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΚΟΥΜΠΑΡΟΣ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

Ὅταν ὁ μακαρίτης Κυριακούλης Μαυρομιχάλης, πατὴρ τοῦ σημερινοῦ ὑπουργοῦ, ἦτο ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ εἶχε ὑπ' αὐτὸν καὶ τὰς Ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους, ἐξέδωκε μίαν ἐγκύκλιον διὰ τῆς ὁποίας ἀπηγόρευεν εἰς τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, καὶ ἰδίως εἰς τὰ κατώτερα, ἐπὶ αὐστηροτάτῃ ποινῇ, ν' ἀναφέρωνται τηλεγραφικῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ μάλιστα ὅταν ἐπρόκειτο περὶ ἀσημάντων ὑποθέσεων. Διότι, ὡς ἔλεγεν, αἱ ἐκτενεῖς τηλεγραφικαὶ ἀναφοραὶ παρημποδίζον τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ τηλεγράφου.

Ἕνας ὅμως κουμπάρος τοῦ ὑπουργοῦ εἶχε φαίνεται ἀντίθετον πρὸς τὴν ἐγκύκλιον γνώμην. Ὁ κουμπάρος ἦτο ἕνας ἐνωμοτάρχης τῆς χωροφυλακῆς τὸν ὁποῖον εἶχε στεφανώσει ὁ Κυριακούλης, καὶ τὸν εἶχε τοποθετήσει εἰς μίαν κωμόπολιν τῆς Μεσσηνίας.

Τὸ ἀστυνομικὸν αὐτὸ ὄργανον ἀνεκάλυψε μίαν ἡμέραν εἰς ἕνα χωρίον τῆς περιφερείας του, ὅτι μία γυναῖκα εἶχε γεννήσει ἄρρεν τέκνον ἐκ λεψιγαμίας. Ἔσπευσε λοιπὸν ἀμέσως νὰ συλλάβῃ καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸ παιδί, καὶ ν' ἀναφέρῃ, τὸ μέγα ἐκεῖνο διὰ τὴν ἐποχήν του γεγονός, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, δι' ἐκτενοῦς καὶ λεπτομεροῦς τηλεγραφικῆς ἀναφορᾶς.

Ὅταν ὁ Μαυρομιχάλης ἔλαβε τὴν τηλεγραφικὴν ἐκείνην ἀναφορὰν ἔγινεν ἔξω φρενῶν. Καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ στιγμήν, τιμωρεῖ τὸν ἐνωμοτάρχην διὰ τηλεγραφικῆς διαταγῆς μὲ δεκαπενθήμερον φυλάκισιν διὰ τὴν παράβασιν τῆς ἐγκυκλίου.

Ὡς κεραυνὸς ἔπεσεν εἰς τὸ κεφάλι τοῦ κουμπάρου του ἐνωμοτάρχου ἡ τιμωρία ἐκείνη. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἦτο φαίνεται ἄνθρωπος νὰ σηκώνῃ τέτοιες τιμωρίες, ἐπὶ πλέον δὲ ἦτο καὶ ποιητής, ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ διαμαρτυρηθῇ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν κουμπάρον του διὰ τῆς ἀκολούθου εἰς στίχους ἐπιστολῆς :

Κουμπάρε,
Ὁ νοματάρχης σοῦ στειλε
ἕνα μαντᾶτο πρώτης,
πὼς ἐγεννήθη ἕνα παιδὶ
καὶ βγῆκε Παναγιώτης.
Καὶ πῶς τὸ ἐβαφτίσανε
χωρὶς παπᾶ καὶ διάκο.
Μὰ σὺ τοῦ τὴν κατάφερες
μικρὲ Κυριακουλάκο.
Καὶ τοῦ δειξες στ' ὀλήθινά
πὼς τώρα στὰ γεράματα,
τὸν νομωτάρχη τὸν βαρεῖς
καὶ τοῦ γ...μεῖς τὸ ῥάμματα !

Δὲν εἶναι γνωστὸν ποίας χρίσεις ἔκαμε ὁ Μαυρομιχάλης ἐπὶ τοῦ ποιήματος τοῦ κουμπάρου του, καὶ ἐὰν ἀνεθεώρησε τὴν ἐγκύκλιόν του.

ΔΙΑ ΤΟ ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙΟΝ

Οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ συμπολῖται συνεχίζουν τοὺς ἐρανοὺς πρὸς κατασκευὴν μαρμαρίνου εἰκονοστασίου, διὰ τὴν τοποθέτησιν τῆς ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν εἰκόνος τῆς Μυρτιδιωτίσσης.

ΟΥΓΓΡΟΙ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Φεύγοντες τὸν ἐν Οὐγγαρίᾳ κομμουνιστικὸν Παράδεισον δύο νέοι Οὔγγροι καλῶν οἰκογενειῶν, κατέπλευσαν πρὸ ἡμερῶν εἰς Διακόφτι ἐπὶ ἱστιοφόρου πλοίου δεκαπέντε περίπου τόννων τὸ ὁποῖον ἠγόρασαν ἐν Τεργέστῃ ἀπὸ Ἀμερικανοὺς ἀντὶ 800 δολλαρίων. Οἱ δύο νέοι οἵτινες ὡμίλουν, ἐκτὸς τῆς μητρικῆς των γλώσσης, καὶ ἐξαίρετα Ἰταλικὰ καὶ Ἀγγλικά, ἔτυχον φιλοξενίας καὶ περιποιήσεως ἀπὸ παραθεριστὰς ἀγγλομαθεῖς ἐν Διακοφτίῳ καὶ ἀπὸ τοὺς κατοίκους. Μετὰ θεώρησιν τῶν ναυτιλιακῶν των ἐγγράφων ὑπὸ τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν Αὐλαίμονος αἵτινες ἔσπευσαν διὰ βενζινακάτου εἰς Διακόφτι, οἱ δύο νέοι ἀνεχώρησαν διὰ τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ των.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

Οἱ ἐν Ἀμερικῇ Κυθήριοι ἔκριναν ὅτι πρέπει νὰ ἱδρυθῇ νοσοκομεῖον εἰς τὴν νῆσον μας. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν κατὰ τὰς ἐκεῖθεν πληροφορίας, διετέθη ὡς βάσις τὸ ποσὸν τῶν 10.000 δολλαρίων ὑπὸ τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Νέας Ὑόρκης τὸ ὁποῖον θὰ συμπληρωθῇ διὰ παγκυθηραϊκῶν ἐράνων μέχρις οὗ ἐπιτευχθῇ τὸ διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν ἀναγκαιοῦν ποσόν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΣΤΡΙΣΙΑΝΙΚΑ

Ἐπιτυχίαι Θιάσου.—Παραστάσεις ἀνὰ τὴν νῆσον.—Παιχθέντα ἔργα.

(ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Αὔγουστος 1948.

Πᾶνε τώρα δέκα μὲ δεκαπέντε χρόνια ποὺ στὸ χωριό μας, μὲ τὴν πρωτοβουλία τοῦ δασκάλου μας κ. Ἐμμ. Καλλιγέρου, ἄρχισε δ.ιλὰ-δειλὰ νὰ γίνεται κάποια θεατρικὴ κίνησις, καὶ ποὺ σιγὰ-σιγά, ἀφοῦ πῆρε σάρκα καὶ ὀστᾶ, ἔκαμε τὴν πρώτη ἐπίδειξί της μὲ τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ τέσσαρα ὡραῖα ἔργα τοῦ Περεσιάδη τὴ «Σκλάβα».

Ἡ ἐπιτυχία ποὺ ἐσημείωσε ὁ πρῶτος αὐτὸς ἐρασιτεχνικὸς θίασός μας μὲ τὰ πενιχρὰ μέσα ποὺ διέθετε, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ φόβο γιὰ τὴν κριτικὴ ποὺ θὰ τοῦκανε τὸ κοινὸ ἀπὸ τὸ ὁποῖον καὶ θὰ ἐξηρτᾶτο ἡ μελλοντική του σταδιοδρομία, ἦτο πάρα πάνω ἀπὸ ἐξαιρετική.

Μὲ τὸ θάρρος ποὺ τοῦ δώθηκε ἔτσι εἰς τὴν πρώτη ἐξόρμησί του, ἀνέβασε ἔκτοτε κατὰ περιόδους διάφορα ἔργα χωρὶς οὐδ' αὐτὴ ἡ ἀλησμόνητη Κατοχὴ νὰ σταθῇ ἐμπόδιο στὴν πρόοδο καὶ ἀνάπτυξί του. Ἔτσι, κάτω καὶ ἀπὸ τὴ Γερμανομακαρουνάδικη μπότα, ἔπαιξε πέντε φορὲς τὸ πατριωτικώτατο: «Νὰ ζῇ τὸ Μεσολόγγι» καὶ φούντωσε τὴν ἄσβυστη πατριωτικὴ φλόγα μέσα στὰ στήθητῶν δούλων ὅταν κάθε φορὰ γέμιζαν ἀσφυκτικὰ τὴν αἴθουσά του.

Ὅταν ὁ θίασός κατάλαβε πλὴθ στερεὲς τὶς δυνάμεις του, παρουσίασε ἀμέσως ὕστερα τὸ Βυζαντινὸ Παραμυθόδραμα: «Τὸ ὄνειρο τοῦ Κλήμη» ποὺ μὲ τὸ ὡραῖο παίξιμο, καὶ τὸν πλοῦτον τῆς ἐμφανίσεως, ἔκαμε τὴ φήμη του πολὺ μεγάλη εἰς ὅλο τὸ νησὶ ὥστε νὰ δοθοῦν δέκα ἀκόμη παραστάσεις.

Ἔκτοτε οἱ ἐσωτερικές μας ἀναταραχὲς ἀνέκοψαν τὸ δρόμο τῆς καλλιτεχνικῆς αὐτῆς προσπαθείας. Ἐφέτος ὅμως πάλι μία δραστήρια ἐπιτροπὴ ἀπὸ τὸν ἴδιο ἀκούραστο δάσκαλό μας, τὸν ἐνθουσιώδη καὶ προοδευτικὸ χωριανό μας κ. Ἰωάν. Κ. Μανέαν, τὸν πρόεδρόν μας κ. Παν. Σάμιον ἢ Δημητρόπουλον, καὶ τὸν ἐξαίρετον καλλιτέχνην ξυλουργὸν κ. Ἰωάννην Π. Σάμιον ἢ Κοπέλλι, βοηθουμένη καὶ ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Σχολικῆς ἐφορείας κ. κ. Κοσμᾶν Καλοκαιρινόν, Παν. Χ. Πρωτοψάλτην, ἀπὸ τοὺς κ. κ. Ἀντών. Ν. Πρωτοψάλτην, Γ. Ζερβόν, τὰς κυρίας Ἄνναν Ι. Μανέα, Μαρίκαν Παν. Δημητροπούλου, καὶ τὰς δίδας Κούλαν Καστρίσου, Ἀργυροῦλαν Καστρίσου, Στρατοῦλαν Νοταρᾶ, Διαμαντοῦλαν Φριλίγκου καὶ Φιλιὼ Νοταρᾶ, ἀνασυγκρότησε τὸ θίασό μας ὁ ὁποῖος ἐνεφανίσθη καὶ πάλιν τὴν 25ην Μαρτίου ἡμέραν τῆς Ἐθνικῆς μας ἑορτῆς μὲ τὸ πατριωτικὸ δίπρακτο ἔργο: «Τὸ ὁλοκαύτωμα τοῦ Ἀρκαδιοῦ», καὶ μὲ δυὸ μονόπρακτες κωμῳδίες, τὸ: «Ὑπὸ ἐχεμύθειαν» καὶ: «Ἕνα καρφὶ στὴν κλειδαριά», ποὺ ἐσημείωσαν τέτοια ἐπιτυχία ὥστε νὰ παιχθοῦν τέσσερες ἀκόμη φορές.

Εἴκοσι ἡμέρες ὕστερα καὶ κατόπιν συνεχῶν προσπαθειῶν τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Θίασος ἐχάρισε πάλι ἀρκετὲς ὧρες ψυχαγωγίας μὲ τὸ ἐξάπρακτο δρᾶμα «Γένος καὶ καρδιὰ» ποὺ ἀνάγεται στὴν ἐποχὴ τοῦ Λουδοβίκου 14ου, καὶ τὴ δίπρακτη ξεκαρδιστικὴ κωμῳδία ὁ «Φιάκας». Ἡ σημειωθεῖσα ἐπιτυχία ξεπέρασε τὶς προσδοκίες καὶ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γι' αὐτὸ αἱ παραστάσεις ἐπανελήφθησαν πέντε φορὲς ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Θεάτρου Καστρισιανίκων, μιὰ φορὰ στὴ Χώρα, μιὰ φορὰ στὴν Καρβουνάδα, μιὰ φορὰ στὸν Ποταμό, καὶ μιὰ στὸν Καραβᾶ ὑπὸ τὰ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τῶν θεατῶν.

— ΠΩΣ ΔΙΕΤΕΘΗΣΑΝ ΤΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ ΕΣΟΔΑ

Ἐδῶ ἀξίζει νὰ μνημονεύσω τοὺς ὑποδυθέντας μὲ τόσην ἐπιτυχίαν τοὺς διαφόρους ρόλους τῶν ἔργων νέους καὶ δεσποινίδας. Οὗτοι εἶναι οἱ κ. κ. Ἰωάννης Ὀθ. Καστρίσος, Ἰωάννης Γ. Φριλίγκος, Ἰωάν. Παν. Φριλίγκος, Νίκος Εὐαγ. Φριλίγκος, Γεώργ. Ν. Γλυτσός, Κοσμᾶς Ἐμμ. Φριλίγκος, Ἐμμ. Πατρ. Νοταρᾶς, Κοσμᾶς Γ. Σάμιος, Χρῆστος Κυπριώτης ἢ Πολίτης, Παναγιώτης Γεωργ. Νοταρᾶς ὁ ἀσύγκριτος κωμικὸς τοῦ θιάσου ποὺ τόσα γέλοια ἐπροκάλεσε ἀπ' ὅπου κι' ἂν πέρασε, καὶ αἱ δεσπ. Φρόσω Ι. Φριλίγγου, Ἀνθοῦλα Ζαχ. Κυπριώτου, Ἑλένη Π. Φριλίγγου καὶ Ζαχαροῦλα Σ. Νοταρᾶ.

Τὰ πραγματοποιηθέντα ἐκ τῶν διαφόρων παραστάσεων ἔσοδα, μετ' ἀφαίρεσιν τῶν σχετικῶν ἐξόδων, διετέθησαν πρὸς ἀγορὰν πίλων τῆς 2ας Προσκοπικῆς ὁμάδος Φριλιγκιανίκων, καὶ γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ σχολείου μας.

Πρέπει ἀκόμη νὰ σημειώσω ὅτι στὴν ἐπιτυχία τῶν παραστάσεων τοῦ Θιάσου συνετέλεσε πολὺ καὶ τὸ κινηματογραφικὸ μηχάνημα μὲ τὰς ἐγχρώμους προβολάς ποὺ ἐκεῖ ποὺ ἐχρειάζοντο, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ ἠλεκτρικὸ φῶς ποὺ ἔδινε ἡ μηχανοῦλα ποὺ χάρισαν στὸ σχολεῖο μας οἱ φιλοπρόοδοι καὶ ἀληθινοὶ εὐεργέται τοῦ χωρίου καὶ τῆς κοινότητος κ. κ. Νῖκος Καστρίσος ἢ Ξυδᾶτος, Βασίλ. Γρηγ. Κασιμάτης καὶ Ἀθαν. Καστρίσος ἢ Πολυριαλᾶς.

Πιστεύομεν ὅτι ἔπειτα ἀπὸ τὴν τόση ἐπιτυχία ποὺ φανέρωσε ἡ καλλιτεχνικὴ αὐτὴ προσπάθεια εἰς τὴν κοινότητά μας, θὰ εὑρεθοῦν καὶ οἱ προοδευτικοὶ ἐκεῖνοι ἄνθρωποι ποὺ θὰ ἐνισχύσουν οἰκονομικῶς τὴν ἐπιτροπή μας, ὥστε νὰ γίνῃ δυνατὴ ἡ ἐπέκτασις τῆς αἰθούσης τοῦ Θεάτρου μας καὶ ἡ ἐγκατάστασις μονίμου σκηνῆς. Θὰ ἦτο δὲ εὐχῆς ἔργον ἐὰν ἡ ἐργασία αὐτὴ συνεδυάζετο μὲ τὸ χτίσιμο καὶ ἑνὸς συγχρόνου κοινοτικοῦ καταστήματος εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἠμποροῦσε νὰ στεγασθῇ καὶ ἡ βιβλιοθήκη καὶ αἴθουσα διαλέξεων.

Εἰς τὴν Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπή μας, καὶ εἰς τὸ φιλόμουσο κοινὸ τῆς νήσου μας ποὺ μὲ τόση ἀληθινὴ ἀγάπη ὑπεστήριξε τὴν ὅλη αὐτὴ προσπάθεια τῆς κοινότητός μας, ἀνήκουν οἱ θερμότερες εὐχαριστίες καὶ οἱ θερμότεροι ἔπαινοι.

Μ. Ι.

ΟΙ ΠΕΣΟΝΤΕΣ ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Ἐφονεύθη τὴν 26ην Ἰουνίου εἰς τὴν μάχην τῆς περιοχῆς Καστορίας ὁ ἐκ Καραβᾶ στρατιώτης Εὐάγγελος Δ. Διακόπουλος ἐτῶν 26.

Ἐφονεύθη τὴν 9 παρελθ. μηνὸς ἐκ νάρκης εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς περιοχῆς Νεστορίου ὁ Γεώργιος Ἰωάννου Ἱερέως Παχουντάκη ἐτῶν 24.

Ἐφονεύθη τὴν 10ην παρ. μηνὸς κατὰ τὴν μάχην τῆς παραμυθιᾶς ὁ Παναγιώτης Σταύρου Σοφίος ἐτῶν 27.

ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΗ ΠΥΡΚΑΪΑ

Εἰς τὸν μεταξὺ Παληόχωρας καὶ Ζαγλανικιανίκων χῶρον ἐξερράγη, ἐξ ἀμελείας κατοίκου τινός, θεωρουμένου ἠλιθίου, καταστρεπτικὴ πυρκαϊὰ ἥτις ἀπετέφρωσε περὶ τὰ τριακόσια ἐλαιόδενδρα, ποιμνιοβοσκάς, καὶ τινα μελίσσια τοῦ κ. Πολυχρ. Μανέα. Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ Ποταμοῦ ἐπελήφθησαν ἀνακρίσεων.

Η ΕΝ ΑΓΙΑ ΜΟΝΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Αὔγουστος 1948.— (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ὁ ἑορτασμὸς τοῦ Σωτῆρος εἰς Ἁγίαν Μόνην τὴν 6ην Αὐγούστου, ὑπερέβη εἰς συρροὴν κόσμου πᾶν μέχρι τοῦδε προηγούμενον. Χίλιοι καὶ πλέον ἄνθρωποι συνέρρευσαν εἰς τὸ ἱερὸν τέμενος πανταχόθεν τῆς νήσου, καὶ ἰδίως πολλοὶ παρσθερισταὶ ξένοι.

Τ' αὐτοκίνητα ἀπὸ τῆς προηγουμένης ἡμέρας ἐνεργοῦντα ἀλεπαλλήλους διαδρομάς, μετέφερον ὅλον ἐκεῖνο τὸ πλῆθος εἰς τὴν ὡραιοτέραν τοποθεσίαν τῆς νήσου, ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς ὁποίας τὸ γύρω πανόραμα ἀποτελεῖ χάρμα ὀφθαλμῶν καὶ αἰσθήσεων.

Ἡ ἱερουργία τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη μετὰ τῆς συνήθους μεγαλοπρεπείας. Οἱ πανηγυρισταὶ ὅμως ἐστερήθησαν τοῦ χοροῦ καὶ τῆς μουσικῆς, κατόπιν ἀστυνομικῆς διαταγῆς, διότι, ὡς ἐξηγήθη εἰς αὐτούς, θὰ ἦτο ἄτοπον νὰ φονεύωνται τὰ τέκνα τῆς νήσου εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς ἀνταρσίας, καὶ νὰ χορεύουν οἱ συμπολῖται των.

Πρὸς τιμὴν τῶν πανηγυριστῶν οὐδεμία μεταξὺ αὐτῶν δυσφορία ἐκ τοῦ μέτρου ἐκείνου παρετηρήθη. Τοὐναντίον ἐπεφυλάχθησαν ὅλοι εὐχαρίστως νὰ πανηγυρίσουν, ὅταν τὸ ἔθνος μας θὰ ἔχῃ σωθῇ ἐκ τῶν κινδύνων τοὺς ὁποίους διατρέχει σήμερον. Τοιουτοτρόπως ἡ πανήγυρις περιορίσθη εἰς τὸν θρησκευτικόν της χαρακτῆρα, καὶ ἐτιμήθη μὲ ἕνα θαυμάσιο γενικὸ φαγοπότι εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαμψαν καὶ πάλιν αἱ ἀρεταὶ τῆς φιλοξενίας τῶν Κυθηρίων. Τῆς πανηγύρεως ἔλαβε διαφόρους φωτογραφίας ὁ ἐν Ποταμῷ καλλιτέχνης φωτογράφος κ. Ἐμμ. Δ. Σοφίος. *Πολλοὶ πανηγυρισταὶ κατῆλθον δι'* αὐτοκινήτων εἰς Διακόφτι πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκεῖ παραθεριστῶν.

Τὴν ἐπιτυχίαν τῆς πανηγύρεως διηυκόλυνε τεραστίως ἡ ὁδὸς Ἀρωνιαδικων—Διακοφτίου, καὶ δὴ τὸ μέχρι τῆς Μονῆς ἀρτίως ἐπισκευασθὲν τμῆμα της ἐπὶ τοῦ ὁποίου, ὡς ἐν ἀσφάλτῳ, ἐκυλίοντο οἱ τροχοὶ τῶν αὐτοκινήτων.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ

ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Βαρέως τραυματισθεὶς, ἀγωνιζόμενος ἡρωϊκότατα κατὰ τὰς ἐναντίον τῶν ἐαμοσλαύων μάχας, διεκομίσθη εἰς Ἀθήνας ὁ μόνιμος ἀνθυπολοχαγὸς τῆς σχολῆς Εὐελπίδων συμπολίτης κ. Σπ. Κασσιμάτης, ὅστις καὶ ὑπέστη ἀκρωτηριασμὸν τοῦ ποδός. Ὁ κ. Κασσιμάτης εἶνε υἱὸς τοῦ διδασκάλου κ. Ἰω. Κασσιμάτη ὅστις, ὄχι μόνον τὰ τέκνα του, ἀλλὰ καὶ λεγεῶνας παιδιῶν τῶν συμπολιτῶν μας ἐξεπαίδευσε μὲ τὰς γνησίας ἑλληνικὰς παραδόσεις. Ἡ πατρὶς καὶ διὰ τὸν υἱόν, καὶ διὰ τὸν πατέρα, δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ εἶνε ὑπερήφανος. Ὑπερήφανα εἶνε καὶ τὰ Κύθηρα διότι ἔχουν τέτοια τέκνα.

Ἐτραυματίσθη τὴν 13 παρ. μηνὸς ὑπὸ νάρκης κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Γράμμου μεταφερθεὶς εἰς Λάρισσαν, ὁ φοιτητὴς τῆς Νομικῆς στρατιώτης Παναγιώτης Φατσέας υἱὸς τοῦ ἐν Ποταμῷ Συμβολαιογράφου κ. Σπ. Φατσέα. Ὁ στρατιώτης αὐτὸς εἶχε μετάσχει εἰς ὅλας τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Ρούμελης ἐπὶ τῶν ὀρέων τῆς Ὀρθρυος, Γκιώνας καὶ Βαρδουσίων. Τὸ τάγμα του τὸν προέτεινε ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διαταγῇ του διὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ πολεμικοῦ σταυροῦ.

ΟΙ ΕΝ ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ "ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ,

ΙΔΡΥΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Ἐν Καρβουνάδες λειτουργεῖ, ὡς γνωστόν, ἀπὸ διετίας καὶ πλέον, «Ἀγροτικὴ Μεταβατικὴ Οἰκοκυρικὴ Σχολὴ» διὰ τὰς νεάνιδας. Εἶναι ζήτημα ὅμως ἂν οἱ Κυθήριοι ἔχουν σαφῆ γνῶσιν τί εἶνε ἡ σχολὴ αὐτή, ποῖον σπουδαῖον σκοπὸν ἐπιτελεῖ, πῶς λειτουργεῖ, καὶ ποῖον ὑπῆρξε τὸ μέχρι τοῦδε ἐπιτελεσθὲν ὑπ' αὐτῆς ἔργον. Διὰ τοῦτο θεωροῦμεν χρήσιμον ὄχι μόνον νὰ παράσχωμεν σχετικὰς πληροφορίας περὶ τῆς σχολῆς αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπισιτήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν συμπολιτῶν μας, διότι πρόκειται περὶ ἔργου ὄχι ἁπλῶς χρησίμου, ἀλλ' αὐτόχρημα εὐεργετικοῦ διὰ τὴν νῆσον μας.

Ἡ σχολὴ αὐτὴ ἱδρύθη τὸν Αὔγουστον τοῦ 1945 πλὴν ἡ λειτουργία της ἤρχισε τὴν 20 Μαρτίου τοῦ 1946 μὲ ἐγγραφείσας 50 μαθητρίας αἱ ὁποῖαι, σὺν τῷ χρόνῳ, ἐφθασαν τὰς ἐνενήκοντα. Ἤδη φοιτοῦν εἰς αὐτὴν τριάκοντα περίπου μαθήτριαι ἐκ τῶν διαφόρων χωρίων, καὶ κυρίως ἐκ Καραβᾶ, ἐξ Ἀρωνιαδίκων καὶ Φριλιγκιανίκων.

Τὸ προσωπικὸν τῆς σχολῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν Διευθύντριαν δεσπ. Σταματίαν Τσαχᾶ, καὶ τὰς διδασκαλίσσας τέχνης δεσπ. Ἀφροδίτην Στεφάνου ὑφαντουργόν, καὶ δεσπ. Ἰωάνναν Βαβυλωνίδου τῆς ραπτικῆς καὶ χειροτεχνίας.

Σκοπὸς τῶν «Ἀγροτικῶν αὐτῶν Μεταβατικῶν Οἰκοκυρικῶν Σχολῶν» ὅπως εἶνε ὁ ἐπίσημος τίτλος των, εἶνε ἀφ' ἑνὸς ἡ τόνωσις τοῦ Θρησκευτικοῦ καὶ Ἐθνικοῦ φρονήματος τῶν μαθητριῶν των, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ παροχὴ εἰς αὐτὰς στοιχειωδῶν γνώσεων Ὑγιεινῆς καὶ Γεωργίας ὡς καὶ ἡ ἄσκησις αὐτῶν εἰς οἰκοκυρικὰ ἔργα, καὶ ἔργα οἰκοτεχνίας, διὰ τῶν ὁποίων θὰ καταστοῦν αὗται ἱκαναὶ νὰ συμβάλουν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνακούφισιν τῶν οἰκογενειῶν των.

ΤΑ ΜΗΘΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Ἀναλυτικῶς τὰ μαθήματα τῶν Σχολῶν περιλαμβάνουν τ'ἀκόλουθα: Θρησκευτικά, Ἑλληνικά, Ἱστορίαν καὶ Ἐθνικὴν ἀγωγήν, Ἀριθμητικήν, Γεωμετρίαν, Φυσικὴν Ἱστορίαν, Ὠδικήν, Γυμναστικήν, Οἰκιακὴν οἰκονομίαν, Γεωργίαν, (καλλιέργειαν σίτου, κριθῆς, βρώμης, σικάλεως κλπ.), στοιχεῖα λαχανοκομίας, ἀνθοκομίας, δενδροκομίας, ἀμπελουργίας, πτηνοτροφίας, κονικλοτροφίας, μελισσοτροφίας, σηροτροφίας, κτηνοτροφίας κλπ.

Ἐπίσης, στοιχεῖα Ὑγιεινῆς καὶ Βρεφοκομίας, Κοπτικήν, Ραπτικήν, Χειροτεχνίαν, Ὑφαντουργίαν καὶ Ταπητουργίαν, καὶ τέλος Μαγειρικήν, Τροφογνωσιαν, Πληντικὴν σιδέρωμα κλπ.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΣΙΣ

Ἡ λειτουργία τῶν Ἀγροτικῶν Μεταβατικῶν Οἰκοκυρικῶν Σχολῶν εἶναι τριετής. Ἄρχεται κατὰ κανόνα τὴν 14ην Σεπτεμβρίου, καὶ λήγει ἐντὸς τοῦ Αὐγούστου τοῦ τρίτου ἔτους ἐκτὸς ἂν ἡ λειτουργία αὐτῶν ἢ δριμένων τούτων περιορισθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας εἰς δύο μόνον ἔτη.

Ἡ φοίτησις εἰς τὰς σχολὰς αὐτὰς διαρκεῖ ὅσον καὶ ἡ λειτουργία των, εἶναι δηλαδὴ τριετής. Εἰς ἑκάστην δὲ σχολὴν ἐπιτρέπεται ἡ ἐγγραφὴ μέχρι τεσσαράκοντα μαθητριῶν, Αἱ μαθήτριαι διακρίνονται εἰς δύο κατηγορίας. Τὰς τακτικὰς καὶ τὰς ἐκτάκτους αἴτινες ἐγγράφονται πρὸς παρακολούθησιν ὡρισμένου μόνον κύκλου μαθημάτων.

Τακτικαὶ μαθήτριαι ἐγγράφονται τελειόφοιτοι τῆς ἕκτης τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου ἡλικίας 13 μέχρι 17 ἐτῶν, δισμένουσαι εἰς τὴν κοινότητα ἔνθα ἡ ἕδρα τῆς σχολῆς ὡς καὶ εἰς γειτονικὰς τοιαύτας. Ἡ ἡμερησία φοίτησις τῶν μαθητριῶν εἶνοι ἑπτάωρος.

Εἰς τὰς μαθητρίας παρέχεται καθημερινῶς μεσημβρινὸν συσσίτιον, καὶ ἐὰν τὸ ἐφόδιον ἐπαρκῇ, ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις συσσιτίου καὶ κατὰ τὴν πρωΐαν ἢ κατὰ τὸ δειλινόν. Ἐπίσης χορηγοῦνται εἰς τὰς μαθητρίας θεριναὶ καὶ χειμεριναὶ στολαί, μπλοῦζες ἐργασίας, ὑποδήματα, πέδιλα κλπ.

Τὰ ἐτήσια ἔξοδα τῶν σχολῶν καταβάλλει τὸ Κράτος ἐνισχυόμενον εἴτε ἐκ Πανελληνίων ἐράνων, εἴτε ἐκ κοινοτήτων ἢ Ὀργανισμῶν, ἢ καὶ ἰδιωτῶν. Ἡ διδασκαλία γίνεται δωρεάν, ὅπως παρέχωνται δωρεὰν καὶ ἅπαντα τὰ ὑλικὰ ἐργασίας.

Ἡ Σχολὴ Καρβουνάδων ἐπεχορηγήθη ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τὸ τρέχον ἔτος διὰ 68.701.000 δραχμῶν ἐξ ὧν ἐδαπανήθησαν 47.910.000 καὶ ἐμεινεν περίσσευμα 20.791.000 δραχμῶν.

Ἡ Σχολὴ στεγάζεται εἰς εὐρύχωρον καὶ ἄνετον κτίριον, μὲ ἀποθήκας, μαγειρεῖα καὶ αἰθούσας διδασκαλίας, καὶ περιλαμβάνει, ἐκτὸς τῶν ἀπαραιτήτων σκευῶν καὶ ἐπίπλων, πέντε ραπτομηχανὰς καὶ τρεῖς ἀργαλειοὺς διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ραφὴν ὑφασμάτων.

Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ μέχρι τοῦδε ἀπόδοσις τῆς σχολῆς εἶναι σημαντική. Ὑφάσματα, ἰδίως ἀλατζάδες, γυναικεῖα φορέματα, ἐργόχειρα κλπ. χειροτεχνήματα κατασκευασμένα μὲ ὡραίαν τέχνην καὶ ἐπιμέλειαν, προδίδουν τὴν πρόοδον τῆς σχολῆς.

Ἡ Σχολὴ διοικεῖται ὑπὸ Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Θεοδ. Μαρσέλλου προέδρου αὐτῆς καὶ προέδρου τῆς κοινότητος Καρβουνάδων, Ἰωάννου Σεμιτεκόλου δημοδιδασκάλου Καρβουνάδων ὡς ἀντιπροέδρου, Λαμπρινοῦ Κασιμάτη ταμίου, καὶ Κων. Λουράνδου δικηγόρου, καὶ Πέτρου Κασιμάτη ὡς μελῶν.

Χρέη Γραμματέως τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ ἡ Διευθύντρια τῆς Σχολῆς, ἥτις βοηθεῖ καὶ τὸν Ταμίαν, κρατεῖ τὸ ἀρχεῖον, διεξάγει τὴν ἀλληλογραφίαν, καὶ συγχρόνως διδάσκει εἰς τὰς μαθητρίας τὸ μάθημα τῆς Οἰκιακῆς Οἰκονομίας καὶ διευθύνει αὐτοπροσώπως καὶ καθοδηγεῖ τὰς μαθητρίας εἰς τὰς ἀσκήσεις τῶν οἰκιακῶν ἔργων, (μαγειρικήν, διαιτητικήν, πλεκτικὴν καὶ σιδερωτικήν), καὶ ἀκόμη διδάσκει Ὠδικήν, Ἑλληνικοὺς χορούς, ἀπαγγελίαν ποιημάτων, δράματα καὶ γυμναστικήν.

Οἴκοθεν νοεῖται ποίας ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως πρέπει νὰ εἶναι ἡ Διευθύντρια διὰ νὰ δύναται ν' ἀνταποκρίνεται εἰς τὰ σπουδαῖα αὐτὰ καὶ ποικίλα καθήκοντά της. Καὶ ἡ διευθύντρια τῆς Σχολῆς Καρβουνάδων, δεσπ. Τσαχᾶ, φαίνεται ν' ἀνταποκρίνεται ἐπιτυχῶς εἰς τὰ καθήκοντα αὐτά.

Αὐτὴ εἶναι ἐν συντομίᾳ ἡ «Ἀγροτικὴ Μεταβατικὴ Οἰκοκυρικὴ Σχολὴ» Καρβουνάδων τῆς ὁποίας ἡ σπουδαία ἀποστολὴ συνεχιζομένη θ' ἀναμορφώσῃ ἀσφαλῶς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν κατάστασιν τῆς νήσου μας. Ἡ σχολὴ ὅμως εἶναι μεταβατική, δηλαδὴ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριετίας πρέπει ν' ἀλλάξῃ ἕδραν. Πιστεύομεν ὅμως ὅτι ἕνα τέτοιο ἀποκτηθὲν ἀγαθὸν δὲν θ' ἀπομακρυνθῇ τῆς νήσου. Οἱ Κυθήριοι θὰ ἦσαν ἀνάξιοι τῆς νοημοσύνης των ἂν ἄφηναν τὸ ἔργον αὐτὸ ν' ἀπωλεσθῇ! Ὀφείλουν ὄχι μόνον νὰ μὴ τὸ χάσουν, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ ἐνισχύσουν παντοιοτρόπως ὥστε ἀπαξάπασαι, ἂν ἦτο δυνατόν, αἱ Κυθηρίαι νεάνιδες νὰ ἐφοίτων εἰς τὴν σχολὴν αὐτὴν ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἐξήρχοντο μορφωμέναι ἐπιστημονικῶς οἰκοκυραί, καὶ κατὰ συνέπειαν ἱκαναὶ νὰ δημιουργήσουν εὐτυχεῖς οἰκογενείας.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΙΝ ΤΩΝ ΔΥΣΤΗΧΗΜΑΤΩΝ

Ὁ Ἀστυνομικὸς Σταθμάρχης Ποταμοῦ προβλέπων δυστυχήματα ἐκ τῆς ἀθλεστάτης καταστάσεως τῆς ὁδοῦ Ποταμοῦ—Ἁγίας Πελαγίας, ἀπηύθυνε, φρονίμως ποιῶν, πρὸς τοὺς ὁδηγοὺς τῶν ἐν τῇ νήσῳ αὐτοκινήτων τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ
Σταθμὸς Χωροφυλακῆς Ποταμοῦ
Ἀριθ. Πρωτ. 3218
Ἐν Ποταμῷ τῇ 25 Ἰουλ. 1948

Πρὸς
ἅπαντας τοὺς αὐτοκινητιστὰς Κυθήρων

Ὡς γνωρίζετε, ἡ ὁδὸς Ἁγίας Πελαγίας ἔχει ὑποστῇ τοιαύτην φθορὰν καὶ ἰδίως πρὸς τὰ ἀπόκρημνα καὶ ἀκάλυπτα μέρη αὐτῆς, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ κίνδυνος μεγάλων δυστυχημάτων. Ἐπίσης πολλοὶ κάτοικοι μᾶς παρεπονέθησαν ὅτι οὐδὲν μέχρι τοῦδε προληπτικὸν μέτρον ἐλήφθη διὰ τὴν προστασίαν τῆς ζωῆς τῶν ἐπιβατῶν τῶν αὐτοκινήτων τῶν ταξιδευόντων ἐκ Ποταμοῦ εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν καὶ τἀνάπαλιν.

Τούτων ἕνεκεν εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σᾶς πληροφορήσω ὅτι, θὰ εὑρεθῶ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ εἰσηγηθῶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς ἐὰν δὲν ἐξευρεθῇ ὑφ' ὑμῶν τῶν ἐχόντων ἄμεσα συμφέροντα, τρόπος ταχίστης καὶ ἀμέσου ἐπισκευῆς τῶν κατεστραμμένων, ἢ τῶν ἐπικειμένων νὰ καταστραφοῦν τμημάτων τῆς ὁδοῦ αὐτῆς.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Σταθμοῦ
ΝΙΚΗΤΑΣ ΝΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐνωμοτάρχης

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΑΠΕΑΠΙΣΙΑΣ

Οἱ ἐν Ἁγίᾳ Πελαγίᾳ λεμβοῦχοι ἀπελπισθέντες ἀπὸ τὴν λιμενικὴν ἐπιτροπὴν Καψαλίου, παρεχώρησαν τὰ λεμβουχικὰ των δικαιώματα τῆς 6ης καὶ 7ης τ. μ. ἀνελθόντα εἰς πεντακοσίας χιλιάδας δραχμῶν, πρὸς ἀγορὰν καὶ ἐγκατάστασιν ἑνὸς ἰσχυροῦ λαμπτῆρος ἐπὶ τοῦ λιμενοβραχίονος, πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐπιβατῶν κατὰ τὰς ἀσελήνους νύκτας. Τὸ μέτρον αὐτὸ συνεχιζόμενον, ὡς ἀπεφασίσθη, θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν μικρᾶς ἠλεκτρικῆς μηχανῆς διὰ τῆς ὁποίας θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐγκατάστασις πλειόνων λαμπτήρων.